

Journal of Islamic Law Research

پژوهش‌نامه حقوق اسلامی

The Right to Boycott Israel:
From Normative Justification to Procedural Challenges
in the United States and the European Union

Authors: Seyyed Mohsen Ghaemi Khargh |
Mohammad Ghorbani Rad

Stable URL: <https://doi.org/10.30497/law.2025.247996.3732>

حق بر بایکوت رژیم صهیونیستی؛
از روایی نظری تا چالش‌های رویه‌ای در آمریکا و اتحادیه اروپا

نویسندگان: سیدمحسن قائمی خرق | محمد قربانی راد

پیوند دائمی: <https://doi.org/10.30497/law.2025.247996.3732>

Copyright 2026 The Author(s).

Published by *Imam Sadiq University*, Tehran, Iran.

This work is fully Open Access under the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) license, allowing non-commercial use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited and not modified. *Islamic Law Research* strictly follows the ethical guidelines of the Committee on Publication Ethics (COPE), which all readers, authors, reviewers, and editors are expected to observe and uphold.

The Right to Boycott Israel: From Normative Justification to Procedural Challenges in the United States and the European Union

Seyyed Mohsen Ghaemi Khargh • Assistant Professor, Department of Human Rights and Environmental Law, Faculty of Law, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran. (Corresponding Author) sm_ghaemi@sbu.ac.ir

Mohammad Ghorbani Rad • LLM Student in Public Law, Faculty of Islamic Studies and Law, Imam Sadiq University, Tehran, Iran. mghorbani@isu.ac.ir

Abstract

Context & Objective: The concept of the right to boycott – defined as the refusal to engage in economic, cultural, or political relations with a particular entity – challenges prevailing assumptions that the private sphere is devoid of power dynamics. By politicizing individual and collective choices, boycotts serve as instruments of democratic expression and autonomy. Historically, boycotts have been used to influence state policies, including those supporting the Zionist regime. Yet, their normative legitimacy, particularly when directed at Israel, has provoked legal and political resistance in various jurisdictions. This article investigates the extent to which the right to boycott is recognized within the human rights framework and examines the procedural obstacles it encounters in the United States and the European Union. The research seeks to assess how Western legal systems interpret and respond to this form of political activism and to explore the broader implications for international solidarity movements and Palestinian rights advocacy.

Method & Approach: This study employs a doctrinal and case-based analytical methodology, drawing on legal theory, human rights instruments, and judicial decisions from both the U.S. and the EU. By synthesizing legal texts and court rulings, the research evaluates how the right to boycott is conceptualized and regulated. The approach includes a comparative analysis to highlight convergences and divergences in the legal treatment of boycotts across jurisdictions. Emphasis is placed on interpretive frameworks used by courts, legislative bodies, and administrative authorities when addressing the balance between political expression and state interests.

Findings: The analysis reveals that the right to boycott is grounded in several normative frameworks, including microeconomic theory, the responsibility to protect doctrine, the marketplace of ideas, and principles of self-governance. It intersects with fundamental rights such as freedom of expression, freedom of association, the right to petition, and personal autonomy. Despite these foundations, significant procedural challenges persist. In the European Union, while the right may enjoy legislative backing at the supranational level, member states often impose restrictive conditions. In the U.S., although the judiciary has occasionally recognized the boycott as a form of political expression, limitations arise from interpretations of the First Amendment, particularly when boycotts are not deemed “pure speech.” Other barriers include national security concerns, state sovereignty claims, and judicial classifications – such as France’s treatment of boycotts as incitement to hatred – that restrict the practical exercise of this right.

Conclusion: The study concludes that while the right to boycott can be normatively justified within liberal democratic and human rights traditions, its procedural enforcement remains fragmented and contested in Western legal systems. These legal inconsistencies hinder the global development of a unified stance on political boycotts and undermine the capacity of international civil society to mobilize against state aggression, particularly concerning the Palestinian struggle. Therefore, greater legal clarity and judicial consistency are necessary to safeguard this right and affirm its legitimacy as a tool of peaceful political resistance.

Keywords: Right to Boycott, Freedom of Expression, Freedom of Association, Human Rights.

پیشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

حق بر بایکوت رژیم صهیونیستی؛ از روایی نظری تا چالش‌های رویه‌ای در آمریکا و اتحادیه اروپا

سیدمحسن قائمی خرق • استادیار، گروه حقوق بشر و حقوق محیط زیست، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران.

sm_ghaemi@sbu.ac.ir

ایران. (نویسنده مسئول)

محمد قربانی راد • دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق عمومی، دانشکده معارف اسلامی و حقوق، دانشگاه امام صادق

mghorbani@isu.ac.ir

علیه‌السلام، تهران، ایران.

چکیده

حق بایکوت، به معنای تحریم و قطع روابط اقتصادی، فرهنگی و سیاسی با یک کشور یا نهاد خاص، با کشیدن خط بطلان بر این تفکر ایدئولوژیک است که قلمرو خصوصی از جمله انتخاب مصرف‌کنندگان و آزادی قراردادی، فضایی عاری از قدرت است. این حق از طریق بازسیاسی نمودن روابط غیرسیاسی و همراه نمودن اراده‌های جمعی، به خودسامانی و دموکراسی دامن می‌زند. از دهه‌های پیشین، این حق، به منظور ایجاد نوعی الزام در راستای اصلاح سیاست برخی کشورها در حمایت از رژیم صهیونیستی به کار گرفته شده، ولی از سوی نظام پارلمانی و قضایی برخی کشورها، تردیدهایی در روایی این حق نسبت به رژیم صهیونیستی اعمال شده است. از این رو، مساله اصلی این نوشتار، واکاوی امکان شناسایی «بایکوت» به مثابه یک حق در منظومه حقوق بشر و پس از آن، تحلیل چالش‌های رویه‌ای این حق در آمریکا و اتحادیه اروپا خواهد بود. اهمیت بررسی این مساله از آن رو است که شناسایی و نقد مواضع اتخاذی علیه این حق در اروپا و آمریکا، می‌تواند در راستای حمایت از مردم فلسطین، توقف تجاوزات رژیم صهیونیستی و ایجاد اجماع جهانی برای مقابله با این تجاوزات موثر باشد. این جستار که با روش توصیفی تحلیلی سامان گرفته، به نتایج متعددی دست یافته است؛ از جمله آن که حق بر بایکوت، بر نظریات مختلفی از رفاه اقتصاد خرد، دکترین مسئولیت حمایت از حقوق بشر، بازار ایده‌ها و خودگردانی استوار گردیده، و ماهیتی از قبیل «آزادی بیان»، «آزادی تشکل»، «حق درخواست از دولت» و «حق خودآیینی» در آن وجود دارد؛ اما از حیث رویه‌ای، با وجود حمایت تقنینی اتحادیه اروپا و نظام قضایی آمریکا، در سطح کشورهای عضو اتحادیه و نیز برخی رسیدگی‌های قضایی در آمریکا، چالش‌هایی حقوقی نسبت به

حق بایکوت رژیم صهیونیستی قابل احصاء است. از جمله، تخصیص انحصاری حق بایکوت به مصرف‌کنندگان و رفتارهای مسالمت‌آمیز، یا سلب ماهیت «گفتار محض» از بایکوت به منظور اخراج آن از دایره حمایت‌های متمم اول قانون اساسی ایالات متحده، استناد افراطی به اصل حاکمیت دولت‌ها و امنیت ملی، و احتساب حق بایکوت به عنوان «تحریک به نفرت» در نظام قضایی فرانسه.

واژگان کلیدی: حق بر بایکوت، آزادی بیان، آزادی تشکل، حقوق بشر.

مقدمه

بایکوت که مشتمل بر خودداری از همکاری اقتصادی، فرهنگی، ورزشی یا حتی آکادمیک با یک دولت، سازمان یا نهاد است، به عنوان روشی برای اعتراض مسالمت‌آمیز به نابرابری‌ها، نقض حقوق بشر و سیاست‌های استبدادی مورد استفاده قرار گرفته است (Sharp, 1973, p.19). در واقع، مصرف‌کنندگان حق دارند ذیل اصل آزادی اراده، آزادانه از میان کالاها و خدمات مختلف، کالای مورد نیاز خود را انتخاب کنند و در این زمینه تحت فشار و اجبار قرار نگیرند. این حق می‌تواند شکل‌دهنده تقاضای کل در بازار کالا و خدمات و ارائه این کالا و خدمات مبتنی بر ارزش‌ها و حقوق بشر باشد و حمایت از آن موجب رقابت مفید و حق‌بنیاد در میان عرضه‌کنندگان کالا و خدمات جهت ارائه محصولات همسو با ارزش‌های انسانی بشود. در این میان، حق بر بایکوت، نظیر آنچه در رخدادهای تاریخی مطرح بوده است، امروزه به عنوان حقی برای حمایت از فلسطین و لبنان در برابر رژیم صهیونیستی غاصب بیان و اهمیت و ضرورت این نوشتار نیز حول تبیین همین حق فهم می‌شود. برای مثال، مقام معظم رهبری در عبارات گوناگون چنین فرموده‌اند که «امروز قدم اول و اولین کار در اتحاد دنیای اسلام بر ضد این باند جنایت‌کار و باند تروری که بر فلسطین حکومت می‌کنند و قصف کردند سرزمین فلسطین را، این است که کشورهای اسلامی ارتباطات اقتصادی‌شان را به کلی با این باند جنایت‌کار قطع کنند» (۱۴۰۳/۶/۳۱) یا در جای دیگر می‌فرمایند «بایستی جریان و شریان حیاتی رژیم صهیونیستی را قطع کنند. بایستی نگذارند که نفت و انرژی و کالا و امثال این‌ها وارد رژیم صهیونیستی بشود» (۱۴۰۲/۸/۲۸). از جمله اهداف این نوشتار نیز آن است که در پرتوی مسئله طرح‌شده، بتوان به چالش‌های مشروعیت و کارآمدی بایکوت اسرائیل در بستر نظام حقوقی آمریکا و اروپا دست یافت و موضع این کشورها به این حق را از منظر ابزار سیاسی یا جنگ حقوقی مورد تحلیل قرار داد و بر اساس آن، بتوان دخالت عنصر «حاکمیت ملی» در حمایت یا تحدید یا منع حق بایکوت را در تعارض با تعامل حق بایکوت با دیگر مؤلفه‌های اساسی از منظر حقوق بین‌الملل و حقوق عمومی به تحلیل و انهاد.

مبتنی بر همین ضرورت عملی و اهداف، می‌توان مسئله اصلی این نوشتار را تحلیل حق بر بایکوت و چگونگی انعکاس آن در نظام حقوقی اتحادیه اروپا و آمریکا صورت‌بندی کرد. سؤال اصلی این نوشتار آن است که رویکرد نظام حقوقی آمریکا و اروپا به حق بر بایکوت به خصوص نسبت به اسرائیل به چه نحو بوده است که ذیل آن می‌توان سؤال‌های فرعی زیر را قرار داد. از

حیث نظری و نیز اسناد بین‌المللی، آیا می‌توان بایکوت را به‌مثابه یک حق مورد شناسایی قرار داد و پس از آن، در سطح قوانین و رویه قضایی، این دو نظام حقوقی با چه چالش‌هایی مواجه بوده‌اند؟ فرضیات این نوشتار نیز بر رویکرد سیاسی‌انگاری حق بایکوت یا اقتصادی‌انگاری این حق استوار است که درنهایت، منتج به دخالت گسترده دولت خواهد شد. نسبت به فرضیات فرعی نیز به نظر می‌رسد بتوان به روایی نظری حق بر بایکوت و چالش‌های عملی این حق با توجه به رویکرد سیاسی به چنین حقی، قائل شد.

سازه این پژوهش که با روش توصیفی-تحلیلی صورت گرفته، بدین صورت است که در قسمت نخست، به تحلیل مفهوم حقوقی بایکوت، در قسمت دوم به بررسی امکان و میزان روایی حق بر بایکوت از منظر دکترین حقوق و اسناد بین‌المللی پرداخته می‌شود و پس از آن، با بررسی قوانین و پرونده‌های حقوقی و تجربه‌های تاریخی آمریکا و اتحادیه اروپا، به تحلیل چالش‌های رویه تقنینی و قضایی این دو نظام حقوقی نسبت به بایکوت به‌عنوان ابزاری مشروع و قانونی برای اعتراض به نقض حقوق بشر در رژیم صهیونیستی پرداخته خواهد شد.

۱. تحلیل مفهوم حقوقی بایکوت «به‌مثابه یک حق»

بایکوت به‌عنوان ابزار اعتراض مسالمت‌آمیز و فشار غیرمستقیم بر کشورها یا نهادها به کار گرفته می‌شود که در موارد مختلف اقتصادی، فرهنگی، ورزشی، آکادمیک و... اعمال می‌شود. خاصیت گفت‌وگویی دارد و مستلزم مجموعه‌ای طویل از اراده‌های جمعی است (Sharp, 1973, p. 22). در تعاریف دیگر، بایکوت، «طوماری به دولت برای جبران نارضایتی‌ها» یا نوعی ابتکار عمل شهروندان در قالب «رفراندوم» دانسته شده که این قبیل نتایج دموکراسی مستقیم بسیار سرسخت‌تر از مصوبات قانونی صرف است. این موارد نشان می‌دهد که توان درک «مردم به‌عنوان دولت» وجود دارد (Dubois & Feeney, 1992, p. 8). مایکل هارپر نیز با تشبیه بایکوت به رأی‌گیری انتخاباتی، اثر آن را در واداشتن مقامات به تجدیدنظر یا رد باورهای نادرست می‌داند (Harper, 1984, pp. 417-420). برخی اندیشمندان مسلمان نیز بایکوت را بخشی از جهاد فی سبیل‌الله از طریق بستر مالکیت می‌دانند. به این دلیل که الزام به بایکوت بر اساس قانون جهاد است و شکل جدیدی از جهاد را در پی دارد (Yunus et al, 2014, pp. 135-160). در نگاه دیگر، بایکوت نوعی «مجازات» است که توسط یک یا چند کشور برای جلوگیری یا مجازات کشوری که مرتکب عمل

خشنوت‌آمیز می‌شود، اتخاذ شده است (New Standard Encyclopedia, 2000).

در راستای تبیین مصداقی مفهوم «بایکوت» می‌توان به برخی نمونه‌های تاریخی صورت‌یافته در این خصوص - چه نسبت به معضل رژیم صهیونیستی و چه غیر آن - اشاره کرد. یکی از اولین و معروف‌ترین نمونه‌های تاریخی موفق بایکوت، بایکوت علیه «چارلز» (دهه ۱۸۸۰) (مدیر کشاورزی بریتانیایی در کلیر ایرلند) به دلیل افزایش اجاره‌های زمین‌های کشاورزان در شرایط بد اقتصادی و بی‌عدالتی‌های اجتماعی بود (Kenny, 2004, p. 118). از نمونه‌های دیگر نیز جنبش استقلال هند و بایکوت کالاهای بریتانیایی (دهه ۱۹۲۰) در راستای تضعیف سلطه استعماری بریتانیا بر هند و ایجاد حس ملی‌گرایی و استقلال در میان هندی‌ها بوده است (Brown, 1989, p. 98; Bayly, 1988, p. 37). از دیگر موارد، بایکوت اتوبوس‌های مونته‌نگری (۱۹۵۵-۱۹۵۶) در راستای اعتراض به سیاست تبعیض نژادی در نظام حمل‌ونقل عمومی آمریکا بود که در نهایت، دادگاه عالی ایالات متحده حکم به نقض قوانین تفکیک نژادی (جداسازی محل نشستن سیاه‌پوستان از سفیدپوستان در وسایل حمل‌ونقل) داد (Branch, 1988; King, 1958). بایکوت علیه رژیم آپارتاید آفریقای جنوبی (دهه‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۹۰) نیز از دیگر نمونه‌های حق بر بایکوت است که در سطوح مختلف اقتصادی (محدودیت‌های صادرات کالاهای آفریقای جنوبی، تحریم‌های نفتی و قطع روابط تجاری) (Levy, 1999, p. 65)، ورزشی (محرومیت آفریقای جنوبی از شرکت در بازی‌های المپیک بر اساس تصمیم کمیته بین‌المللی المپیک و فیفا) (Booth, 1998, p. 23) و فرهنگی (در قالب خودداری هنرمندان و چهره‌های برجسته فرهنگی جهان از تورهای هنری و اجرای برنامه‌های هنری در آفریقای جنوبی) (Mandela, 1994, p. 11) صورت گرفته است.

نسبت به مصداق بایکوت علیه رژیم صهیونیستی می‌توان گفت که در سال ۱۹۷۳، در پی جنگ اکتبر و پیروزی اولیه کشورهای عربی علیه رژیم صهیونیستی و شدت یافتن بحران نفتی در جهان، کشورهای عربی عضو اوپک به رهبری عربستان سعودی تصمیم گرفتند برای فشار به کشورهای حامی رژیم صهیونیستی در جنگ، از سلاح نفت استفاده کنند (Yergin, 2011, p. 78). در پی این اقدام، کشورهای مصرف‌کننده نفت به‌ویژه در اروپا و ایالات متحده، با افزایش قیمت‌ها و کاهش عرضه و به تبع، افزایش تورم، کاهش رشد اقتصادی و بیکاری مواجه شدند. قیمت نفت در این دوره بیش از چهار برابر شد و از حدود ۳ به ۱۲ دلار در هر بشکه رسید. در حال حاضر

تهدیدات مشابهی در خصوص استفاده از انرژی علیه رژیم صهیونیستی مطرح است. در واقع، تهدیدات مربوط به قطع صادرات انرژی به‌ویژه گاز طبیعی به رژیم صهیونیستی، تهدید جدی برای اقتصاد آن به شمار می‌آید (Freedman, 2010).

همچنین، یکی از مهم‌ترین جنبش‌های بایکوت در تاریخ معاصر، جنبش بایکوت، سلب سرمایه و تحریم^۱ علیه رژیم صهیونیستی است. این جنبش به‌عنوان گروهی آزاد از اعضای دارای تابعیت‌های مختلف، در سال ۲۰۰۵، با هدف پایان دادن به اشغال سرزمین‌های فلسطینی، رعایت حقوق بشر و اجرای حق بازگشت آوارگان فلسطینی بر اساس قطعنامه ۱۹۴ سازمان ملل شکل گرفت که در سطوح مختلف از جمله تحریم کالاها، جلوگیری از سرمایه‌گذاری و قطع روابط فرهنگی فعالیت می‌کند^۲ (Barghouti, 2011, p. 98). تاکنون هیچ دولت خارجی به مشارکت در این جنبش اعتراف نکرده است (McMahon, 2014, p. 21). بر اساس فراخوان ژوئیه ۲۰۰۵ این جنبش^۳، هدف، دریافت حمایت بین‌المللی برای اقدامات تنبیهی غیرخشونت‌آمیز علیه رژیم صهیونیستی است تا زمانی که این رژیم، سیاست‌های خود را مبنی بر موارد زیر تغییر دهد.

«۱. پایان دادن به اشغال و استعمار تمام سرزمین‌های عربی و برچیدن آن دیوار، ۲. به رسمیت شناختن حقوق اساسی شهروندان عرب فلسطینی رژیم صهیونیستی در برابری کامل و ۳. احترام، حمایت و ارتقای حقوق پناهندگان فلسطینی برای بازگشت به خانه‌ها و املاک خود که در قطعنامه ۱۹۴۵ مجمع عمومی سازمان ملل بدان تصریح شده است».

در مقابل، بسیاری از کشورها از جمله ایالات متحده، قوانینی را به تصویب رسانده‌اند که هدف آن‌ها محدود یا حتی ممنوع کردن بایکوت‌های سیاسی است (Sfard, 2018, p.78).

درمجموع، می‌توان مفهوم حق بایکوت را چنین دانست: حق مصرف‌کنندگان بر یک ابزار مدنی و اعتراضی غیرخشونت‌آمیز در قالب خودداری داوطلبانه و جمعی از خرید یا استفاده از کالاها و خدمات خاص با هدف اعمال فشار اقتصادی بر دولت‌ها، شرکت‌ها یا سازمان‌ها برای تغییر سیاست‌ها یا رفتارهای نامطلوب. این راهبرد مدنی می‌تواند به‌صورت محلی یا جهانی انجام شود و هدف نهایی آن، تغییر رفتار هدف از طریق کاهش درآمد یا اعتبار است و اغلب به دلایل سیاسی،

1. Boycott, Divestment, Sanctions (BDS)

2. See: What is BDS?, BDS MOVEMENT (<https://bdsmovement.net/what-is-bds>).

3. See: <http://www.bdsmovement.net/call>.

اخلاقی، زیست‌محیطی یا اجتماعی صورت می‌گیرد؛ همچنان‌که می‌تواند طیفی از اشکال متنوع از تحریم کالاهای خاص تا خودداری از مشارکت در سیستم‌های اقتصادی ناعادلانه را دربرگیرد.

۲. روایی نظری «حق بر بایکوت»

با وجود پشتیبانی نظریات اقتصادی مانند نظریه رفاه اقتصاد خرد از بایکوت – که بر اساس آن، قضاوت مصرف‌کنندگان در مورد یک محصول که از پذیرش یا رد آن محصول توسط دیگران ناشی می‌شود، ارزش اقتصادی مشابه ترجیحات مستقل دارد (Libenstein, 1950, p. 57) – بایکوت، ذیل ایده «بازار ایده‌ها» قابل تحلیل است؛ زیرا موفقیت بایکوت بیش از سایر اشکال رفتار سیاسی، به متقاعد کردن دیگران بستگی دارد. در پرونده *Abrams v. United States*^۱، قاضی هلمز اظهار داشت «حقیقت را تنها می‌توان با «تجارت آزاد در ایده‌ها» آزمود که بهترین آزمون حقیقت، قدرت اندیشه برای پذیرفته شدنش در رقابت بازار است»^۲. دادگاه مکرراً تأکید کرده است که «هدف متمم اول، حفظ بازاری مهارنشده از ایده‌هاست که در نهایت، حقیقت در آن غالب خواهد شد»^۳ و در این میان، بایکوت بهتر از دیگر اشکال سنتی رفتار سیاسی، درون این بازار جای می‌گیرد؛ زیرا اگر در همراه کردن دیگران شکست بخورد، پیام دیگر منتقل نمی‌شود و در عوض پیام دیگری حمایت خواهد شد. با این حال، ازجمله نگرانی‌های مربوط به حق بایکوت، بر هم زدن برابری سیاسی است؛ زیرا گروه‌های فشار و نخبگان ثروتمند می‌توانند قدرت بیشتری بر تصمیم‌گیری‌های سیاسی و اجتماعی اعمال کنند (Hussain, 2012, pp. 117-118)، اما مکرراً رویه قضایی تصریح داشته است که «فقط به دلیل اینکه صدایی توسط صداهای بلندتر خاموش می‌شود، دولت توانایی خاموش کردن آن صدا را نخواهد داشت و راه مبارزه با آن نیز هرگز تعدیل صدای بلندتر نیست»^۴ و می‌توان با صدای بلندتری با آن مبارزه کرد»^۵.

1. 250 U.S. 616 (1919).

2. *Abrams*, 250 U.S. at 630.

3. See: *Red Lion Broad. Co. v. FCC*, 395 U.S. 367, 390 (1969); see also *Turner Broad. Sys., Inc. v. FCC*, 507 U.S. 1301, 1304 (1993) (quoting *Red Lion Broad. Co.*, 395 U.S. at 390); *Hustler Mag., Inc. v. Falwell*, 485 U.S. 46, 52, 56 (1988).

4. *Buckley v. Valeo*, 424 U.S. 1, 48-49 (1976).

5. See: e.g., *Thornhill v. Alabama*, 310 U.S. 88, 105 (1940); Declaration of Sarah E. Troupis in Support of Plaintiffs' Motion for Preliminary Injunction at Ex. BC, *Protectmarriage.com v. Bowen*, 830 F. Supp. 2d 914 (E.D. Cal. 2011) (No. 2:09-CV-00058), ECF No. 19.

از سویی بایکوت با خودسامانی نیز در ارتباط است؛ اطلاعات مفیدی برای تصمیم‌گیری دمکراتیک ارائه و به مردم اجازه می‌دهد دولت را از آن خود بدانند؛ زیرا «دمکراسی مستلزم آن است که شهروندان دولت، خود را به‌عنوان نمونه‌ای از خودمختاری اصیل تجربه کنند» (Post, 2000, p. 39). به عبارت دیگر، در دمکراسی، آزادی ایدئال چیزی بیش از آزادی تنها ماندن است؛ بلکه دمکراسی، «آزادی عمومی» را به‌نحوی که توانایی مشارکت فعال در تصمیم‌گیری‌های اساسی اجتماعی بر زندگی فرد تأثیر می‌گذارد، اقتضا می‌کند (Frug, 1980, p. 1068)؛ همچنان‌که بایکوت، گفت‌وگو در حوزه عمومی را متوقف نمی‌سازد^۱ و اگر سایرین با بایکوت‌کنندگان مخالف باشند، می‌توانند به‌نوعی آن‌ها را بایکوت کنند و در نتیجه، کارایی بایکوت را تحت تأثیر قرار دهند.

از دیگر مبانی حمایت از حق بایکوت، «دفاع از وجدان و تمامیت اخلاقی مصرف‌کنندگان» و به عبارتی، فراهم کردن زمینه ابراز اختیار اخلاقی شهروندان است؛ همچنان‌که می‌توان این حق را واکنشی در برابر نقض تعهدات قراردادی یا ابتدایی یا مستند به اصل آزادی قراردادهای و اراده یا زمینه‌سازی برای اجرای دکرترین مسئولیت حمایت از حقوق بشر دانست.

همچنین، حق بایکوت به‌عنوان حق تعیین سرنوشت برپایه حریم خصوصی یا خودمختاری است و هرگونه تحدید چنین تصمیماتی، به‌طور قابل توجهی از «توانایی مصرف‌کننده برای تعریف خود»^۲ و دیگرانی که از انگیزه او آگاه هستند و در نتیجه، از آزادی او می‌کاهد؛ نظیر اینکه از رانندگان بخواهند شعار ایدئولوژیک یک ایالت را در پلاک خودروهایشان نشان دهند^۳. باین‌حال، به نظر برخی، خودآیینی^۴ نمی‌تواند مبنای مناسبی برای توجیه حق شرکت در امتناع هماهنگ فراهم کند؛ زیرا دولت از نظر حقوقی می‌تواند از پیامدهای اقتصادی تصادفی «تعریف آزاد از خود» جلوگیری کند و در واقع او، اختیار تنظیم برخی از رفتارهایی را که ممکن است باعث افزایش خودتعیینی شود، داراست (Harper, 1984, p. 416)^۵.

به‌هرروی، برای واکاوی مشروعیت این حق در چهارچوب حقوق بین‌الملل بشر می‌توان از

1. See: Brown v. Hartlage, 456 U.S. 45, 61 (1982) (quoting Whitney v. California, 274 U.S. 357, 374 (1927) (Brandeis, J., concurring), overruled on other grounds by Brandenburg v. Ohio, 394 U.S. 444 (1969)).

2. consumer's capability to define himself

3. See: Wooley v. Maynard, 430 U.S. 705 (1977).

4. A Right of Autonomy

5. Available at: https://scholarship.law.bu.edu/faculty_scholarship/1623, p. 416.

مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی برداشت کرد که حق بایکوت بخشی از آزادی بیان و حق اعتراض مسالمت‌آمیز است. ماده ۱۹ اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، به افراد اجازه می‌دهد که افکار، عقاید و اطلاعات خود را بدون هیچ مانعی از طریق رسانه‌ها و دیگر ابزارهای ارتباطی منتشر کنند. از این رو بایکوت به عنوان یکی از ابزارهای اعتراض مدنی نه تنها شامل مخالفت عمومی و اجتماعی می‌شود، بلکه نوعی استفاده از حق آزادی بیان برای نشان دادن عدم رضایت به شرایط خاص مانند اشغال سرزمین‌ها یا تبعیض نژادی محسوب می‌شود. علاوه بر این، ماده ۲۱ میثاق، حق تجمع مسالمت‌آمیز را به رسمیت می‌شناسد. این ماده به افراد اجازه می‌دهد که بدون ترس از سرکوب و محدودیت، به طور مسالمت‌آمیز برای ابراز عقاید و خواسته‌های خود تجمع کنند. بایکوت به عنوان یکی از اشکال تجمع مسالمت‌آمیز و هم‌بستگی عمومی علیه نقض حقوق بشر، مستقیماً تحت پوشش این ماده قرار می‌گیرد.

حق بایکوت همچنین، در اسناد و قطعنامه‌های بین‌المللی دیگر به طور مستقیم یا غیرمستقیم به رسمیت شناخته شده است. برای مثال، قطعنامه‌های ۳۰۳۴ و ۳۲۴۶ مجمع عمومی سازمان ملل به طور خاص به حمایت از بایکوت به عنوان مبارزه مشروع و مسالمت‌آمیز علیه استعمار و برای دستیابی به خودمختاری و دفاع از حقوق بشر اشاره دارد.^۱ همچنین، قطعنامه ۱۷۶۱ مجمع عمومی سازمان ملل (۱۹۶۲)، از اعمال بایکوت‌های اقتصادی و ورزشی علیه آفریقای جنوبی به عنوان بخشی از تلاش‌های بین‌المللی برای مقابله با رژیم آپارتاید حمایت کرد یا در قطعنامه ۲۸۲۱ مجمع عمومی سازمان ملل سال ۱۹۷۱، مجمع عمومی از کشورهای عضو خواست که به منظور افزایش فشار بر رژیم آپارتاید به ویژه در زمینه تجارت و سرمایه‌گذاری، از تحریم‌ها و بایکوت‌های اقتصادی استفاده کنند. این قطعنامه همچنین، تأکید کرد که بایکوت می‌تواند ابزاری برای «دفاع از حقوق بشر و عدالت اجتماعی» باشد.^۲ سازمان دیده‌بان حقوق بشر و عفو بین‌الملل نیز از بایکوت‌های اقتصادی و فرهنگی علیه رژیم صهیونیستی برای پایان دادن به اشغال و احترام

1. United Nations General Assembly, 1973; United Nations General Assembly, 1974.

۲. همچنین، سازمان ملل در کنفرانس‌های متعدد جهانی مانند کنفرانس‌هایی در سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰، بر لزوم اعمال تحریم‌ها و بایکوت‌های جهانی علیه رژیم آپارتاید تأکید کرد.

به حقوق فلسطینیان حمایت کرده‌اند.^۱ در مارس ۲۰۱۶ نیز شورای حقوق بشر سازمان ملل، قطعنامه‌ای را تصویب کرد که در آن از دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر درخواست شده بود تا پایگاه داده‌ای از تمام شرکت‌های تجاری که به شکل مستقیم یا غیرمستقیم در شهرک‌های کرانه باختری فعال بوده یا همکاری و انتفاع داشته‌اند، تهیه کند.^۲ در مارس ۲۰۱۷ نیز فیفا، به رژیم صهیونیستی هشدار داد که اگر به باشگاه‌های کرانه باختری اجازه بازی در لیگ ملی خود را بدهد، ممکن است با تعلیق از مسابقات بین‌المللی مواجه شود.^۳

قطعنامه ۲۳۳۴ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۳ دسامبر ۲۰۱۶) نیز از همه کشورها خواست در مناسبات مربوط (از جمله تجارت) بین قلمرو رژیم صهیونیستی و سرزمین‌های اشغال‌شده از سال ۱۹۴۷، تمایز قائل شوند.^۴ حقوق بین‌الملل اقتصادی نیز این حق را به رسمیت می‌شناسد که دولت‌ها به سیاست‌ها و موانع تجاری مانند بایکوت بر اساس امنیت ملی استناد کنند (Chaisse, 2015, p. 599) و اساساً، عبارت «منافع امنیتی اساسی»^۵ یکی از عناصر اصلی حقوق تجارت بین‌الملل از زمان پیدایش گات بوده است؛ البته سازمان تجارت جهانی هیچ تعریف روشنی در شفاف کردن دامنه این اصطلاح ارائه نکرده است و برخی کشورها، معیارهای عینی را در استناد به این استثنا مطرح کرده‌اند که آیا نیاز به بایکوت، حتمی و ضروری است (تا حسن نیت در بایکوت نمودار شود) و آیا این رفتار متناسب با تهدید امنیت ملی است یا خیر؟ (Panizzon,)

1. Amnesty International. (2019). Zionist Regime and occupied Palestinian territories: 2019 report (<https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/israel-and-occupied-palestinian-territories/report-israel-and-occupied-palestinian-territories/>).

Human Rights Watch. (2021). A threshold crossed: Israeli authorities and the crimes of apartheid and persecution (<https://www.hrw.org/report/2021/04/27/threshold-crossed/israeli-authorities-and-crimes-apartheid-and-persecution>).

2. See: U.N. Human Rights Council resolution 31/36 (A/HRC/31/L.39), March 22, 2016, paragraph 17 and paragraphs 96 and 117 of Human Rights Council Document, A/HRC/22/63, February 7, 2013.

3. "Zionist Regime fumes over world soccer official's ultimatum," Agence France Presse, March 24, 2017.

4. December 23, 2016, The U.N. Security Council adopted Resolution 2334 (or UNSCR 2334).

البته در خصوص این مسئله که آیا این قطعنامه با تمایز نهاد میان رژیم صهیونیستی و شهرک‌ها، پشتوانه حقوقی-سیاسی خوبی برای بایکوت فراهم کرده یا نه، اظهارات تعجب‌آمیز و ناهمسو از سوی مقامات رژیم صهیونیستی صورت گرفته است.

Jumana al Tamimi, "Boycott move buoyed by UN resolution," Gulf News, December 26, 2016; Alan Baker, "The Dangers of UN Security Council Resolution 2334 (2016)," Jerusalem Center for Public Affairs, December 26, 2016.

5. Essential Security Interest

(2006, p. 33).

فارغ از اسناد بین‌المللی - که بیان آن گذشت - و نیز قوانین آمریکا که استنتاج قواعد حق بر بایکوت از آن، نیازمند تحلیل رویه قضایی است، در سطح اتحادیه اروپا - نه کشورهای عضو - نیز می‌توان جواز حق بر بایکوت و روایی نظری آن را یافت.

ازجمله آنکه، حق بایکوت بر اساس منشور حقوق اساسی اتحادیه اروپا^۱ و نیز ماده ۱۰ کنوانسیون اروپایی حقوق بشر^۲، حقی محافظت شده است؛ چنان‌که در ۱۱ نوامبر ۲۰۱۵، کمیسیون اروپا اطلاعیه‌ای صادر کرد که مشتمل بر دستورالعمل‌هایی برای برجسب‌گذاری برخی از محصولات واردشده به اتحادیه اروپا از مناطقی بود که رژیم صهیونیستی در جنگ ۱۹۶۷ اعراب و رژیم صهیونیستی، به تصرف خود درآورده بود؛ زیرا بر اساس رأی دادگاه اروپایی حقوق بشر: «مصرف کنندگان باید بتوانند انتخاب‌های آگاهانه‌ای داشته باشند و نه تنها به ملاحظات بهداشتی، اقتصادی، زیست‌محیطی و اجتماعی، بلکه به ملاحظات اخلاقی و مربوط به رعایت قوانین بین‌الملل نیز توجه کنند»^۳. با اینکه اتحادیه اروپا جنبش بایکوت رژیم صهیونیستی را تأیید نمی‌کند، اما حق شهروندان خود برای بایکوت رژیم صهیونیستی و محصولات آن را به رسمیت می‌شناسد^۴ و بر اساس آن، سیاست اتحادیه اروپا مبنی بر غیرقانونی بودن شهرک‌سازی‌ها را اعمال می‌کند^۵. دبیرکل سازمان آزادی‌بخش فلسطین این اطلاعیه را گامی مهم برای بایکوت کامل شهرک‌های غیرقانونی رژیم صهیونیستی خواند و وزارت امور خارجه رژیم صهیونیستی نیز در بیانیه‌ای نوشت «ما متأسفیم که اتحادیه اروپا به دلایل سیاسی تصمیم گرفته است چنین اقدام

1. E.U. Charter of Fundamental Rights art. 11-12, Dec. 18, 2000, 2000 O.J. (C 364) 01.

2. European Convention on Human Rights (Protocol No. 15) art. 10, CETS 231 (2013).

3. Court of Justice of the European Union Press Release No. 140/19. e (Nov. 12, 2019), (<https://curia.europa.eu/jcms/upload/-/docs/application/pdf/2019-11/cp190140en.pdf>).

4. See: Ali Abunimah, EU Recognizes Right to Boycott Israel, ELECTRONIC INTIFADA (Oct. 28, 2016) (<https://electronicintifada.net/blogs/ali-abunimah/eu-recognizes-right-boycottisrael>).

5. See: http://eeas.europa.eu/delegations/israel/documents/news/20151111_interpretative_notice_indication_of_origin_of_goods_en.pdf, and the factsheet at http://eeas.europa.eu/delegations/israel/documents/news/20151111_indication_of_origin_fact_sheet_final_en.pdf.

استثنایی و تبعیض‌آمیزی را با الهام از جنبش بایکوت انجام دهد»^۱. باوجوداین، کمتر از یک درصد تجارت سالانه رژیم صهیونیستی با اتحادیه اروپا تحت تأثیر این دستورالعمل‌ها قرار گرفته است.^۲

۳. چالش‌های رویه‌ای حق بر بایکوت در نظام حقوقی آمریکا و اتحادیه اروپا

۳.۱. چالش‌های ناظر بر حق بایکوت در قوانین ایالتی آمریکا

۳.۱.۱. چالش‌های تقنینی ناقض حق بر بایکوت اسرائیل در ایالت‌های مختلف آمریکا

در اواخر دهه ۱۹۷۰، ایالات متحده آمریکا به‌منظور منصرف کردن شهروندان آمریکایی از همکاری با بایکوت اتحادیه عرب، قانون ضد بایکوت را تصویب کرد که مشتمل بر مجموعه‌ای از مجازات مدنی و کیفری بود.^۳ همچنین، اصلاحیه قانون مالیات^۴ (۱۹۷۶)، مالیات‌دهندگان را ملزم می‌ساخت ارتباطات خود با بایکوت‌های غیرمجاز را - که فهرست آن به‌صورت سالانه توسط وزارت خزانه‌داری آمریکا اعلام می‌شود - اعلام کنند. قانون اداره صادرات (۱۹۷۹) نیز مجازات کیفری برای افراد آمریکایی درگیر در «هرگونه بایکوت تشویق یا تحمیل‌شده توسط کشور خارجی علیه کشور دوست ایالات متحده آمریکا» را وضع کرد.^۵ در فوریه ۲۰۱۶ نیز اوباما قانون تسهیل و اجرای تجارت ۲۰۱۵^۶ را امضا کرد که با اقدامات اقتصادی تنبیهی نظیر اقدامات جنبش بایکوت، سلب سرمایه و تحریم علیه مشاغل در رژیم صهیونیستی یا سرزمین‌های تحت کنترل رژیم صهیونیستی مخالفت می‌کند^۷ و کنگره «از تقویت همکاری اقتصادی بین ایالات متحده و رژیم صهیونیستی حمایت می‌کند و ارزش استراتژیک و تکنولوژیکی فوق‌العاده همکاری با رژیم صهیونیستی را به رسمیت می‌شناسد»^۸. درنهایت نیز رئیس‌جمهوری ملزم می‌شود که گزارش

1 Text of statement available at <http://mfa.gov.il/MFA/PressRoom/2015/Pages/Israel-condemns-EU-decision-on-labeling-11-Nov-2015.aspx>.

2. Nigel Wilson, "Israel: EU labelling rules have 'non-existent impact,'" Al Jazeera, December 12, 2016.

3. See: CRS Report RL33961, Arab League Boycott of Israel.

4. Ribicoff Amendment

5. The Export Administration Act, P.L. 96-72, § 8(a)(1) (1979).

6. The Trade Facilitation and Trade Enforcement Act of 2015 (the Customs Act, P.L. 114-125).

7. Id. § 4452(b)(1).

8. 19 U.S.C. § 4452 (2016).

سالانه‌ای درباره «بایکوت‌های با انگیزه سیاسی و علیه رژیم صهیونیستی» و «سرزمین‌های تحت کنترل آن» به کنگره ارائه دهد.^۱

در ۱۹ فوریه ۲۰۲۴ نیز فرماندار آلاسکا، مایک دانلوی، دستوری اجرایی صادر کرد که طبق آن، تمام قراردادهای دولتی باید شامل بندی باشد که حمایت یا مشارکت در بایکوت رژیم صهیونیستی موجب فسخ قرارداد خواهد شد.^۲ در سال ۲۰۱۶، سنای ایالت آلاباما قانون SB 81 را تصویب کرد که به موجب آن، نهادهای دولتی از انعقاد قرارداد با شرکت‌ها یا سازمان‌هایی که در بایکوت‌های «تبعیض‌آمیز» یا بایکوت‌هایی که به تجارت آزاد آلاباما آسیب می‌زند، شرکت کنند، منع شده‌اند.^۳ این ممنوعیت قراردادی در ایالت‌های دیگر مانند کارولینای شمالی^۴، فلوریدا^۵ و اوکلاهاما^۶ نیز وجود دارد. در ژانویه ۲۰۱۷، فرماندار میشیگان، نیز لایحه‌های HB 5821 و HB 5822 را امضا کرد که دولت را از انعقاد قراردادهای ساخت و تعمیر و تأمین منابع و خدمات با شرکت‌هایی که رژیم صهیونیستی را تحریم می‌کنند، منع می‌کند.^۷ در ۱۶ اوت ۲۰۱۶، فرماندار نیوجرسی، لایحه A 925/S 1923 را امضا کرد که بر اساس آن، صندوق‌های بازنشستگی ایالتی باید از شرکت‌هایی که رژیم صهیونیستی را تحریم می‌کنند، خارج شوند.^۸ در سال ۲۰۱۷، دو لایحه مشابه در مجلس قانون‌گذاری ایالت ویسکانسین به تصویب رسید که طبق آن، شرکت‌هایی که با دولت ویسکانسین قرارداد می‌بندند، باید گواهی دهند که از تحریم رژیم صهیونیستی حمایت نمی‌کنند.^۹

همچنین، بر اساس قانون ایندیانا و نیز ایالت آیووا و نوادا، باید فهرستی از شرکت‌ها و سازمان‌های غیرانتفاعی که رژیم صهیونیستی را تحریم می‌کنند، ایجاد شود. این فهرست برای

-
1. Id. § 4452(d)(2)(A), (C), (D).
  2. Alaska (2024). Administrative Order by Governor Mike Dunleavy.
  3. Alabama (2016). SB 81.
  4. State of North Carolina. (2017). North Carolina anti-BDS law, HB 161.
  5. Florida SB 86. (2016). Florida's anti-BDS legislation.
  6. Oklahoma HB 3967. (2020). Oklahoma anti-BDS law.
  7. Michigan. (2017). HB 5821 and HB 5822.
  8. New Jersey. (2016). A 925/S 1923.
  9. Wisconsin SB 450. (2017). Wisconsin anti-BDS law; See also: Texas House Bill 89. (2017). Texas state law prohibiting contracts with businesses that boycott Israel.

انصراف از سرمایه‌گذاری‌های دولتی در آن‌ها استفاده خواهد شد.^۱ همچنین، بر اساس قانون HB 2617، نهادهایی که با آریزونا قرارداد می‌بندند، باید تأیید کنند که در بایکوت رژیم صهیونیستی مشارکت ندارند. در سال ۲۰۱۹، اصلاحیه‌ای به این قانون اضافه شد که این قانون را محدود به پیمان‌کارانی با ۱۰ یا بیشتر کارمند و قراردادهایی به ارزش بیش از ۱۰۰۰۰۰ دلار کرد.^۲ نمونه چنین قانونی در ایالت کنتاکی نیز وجود داشت که به‌ترتیب در اصلاحیه سال ۲۰۱۹، این محدودیت شامل برخی شرکت‌ها از جمله شرکت‌های دارای قراردادهای بالای ۱۰۰۰۰۰ دلار و شرکت‌های با پنج یا بیشتر کارمند می‌شود.^۳ نظیر این اصلاحیه در دستور اجرایی فرماندار وقت لوئیزیانا (۲۰۱۸) نیز وجود دارد.^۴ علاوه بر این موارد، بر اساس قانون ۷۱۰ آرکانزاس، شرکت‌ها باید تعهدنامه‌ای مبنی بر عدم بایکوت رژیم صهیونیستی امضا کنند یا ۲۰ درصد از پرداختی‌های خود را به‌عنوان جریمه در ازای عدم امضای این تعهد پرداخت کنند.^۵

۲.۱.۳. چالش‌های حقوقی حق بر بایکوت در رویه قضایی آمریکا

نخست لازم به ذکر است که در رویه قضایی آمریکا، با فهم حق بایکوت به‌عنوان یک حق بر تشکل یا حق دادخواست به دولت^۶، این حق مورد حمایت قرار گرفته است. برای مثال، در قضیه Abood v. Detroit Board of Education، دادگاه تصریح کرد که: «تحدید بایکوت‌های مصرف‌کننده، آزادی‌های انجمنی را که در پی منع کمک مالی مصرف‌کنندگان به تجار مخالف فلسفه اجتماعی آن‌هاست، کاهش خواهد داد».^۷ در ایالت آریزونا، قاضی، اجرای قانون اصلاح شده § 35-393.01 را مانع شد و اظهار داشت که این قانون، صدمات جبران‌ناپذیری را بر حقوق اجتماع و

1. Indiana. (2016). HB 1378; Iowa. (2016). HF 2331; Nevada. (2017). SB 26.

2. Arizona. (2016). HB 2617. See, Also: Arizona. (2019). SB 1167.

3. Kentucky. (2018). Executive Order 2018-905.

4. Louisiana. (2018). Executive Order.

5. Arkansas. (2017). Act 710. See Ark. Code Ann. § 25-1-503(a)(1)-(2).

۵. جهت مطالعه قوانین ایالت‌های دیگر که مضامینی مشابه محتوای ارائه شده دارند، ر. ک به:

Minnesota. (2017). HF 400/SF 247; Mississippi. (2019). HB 761; Maryland. (2017). Executive Order 01.01.2017.25; Florida. (2016). SB 86; Georgia. (2016). SB 327; California. (2016). AB 2844; Illinois. (2015). SB 1761; Missouri. (2020). SB 739; Cuomo, A. (2016). Executive Order No. 157: State action against organizations that boycott Israel; California SB 1147. (2016). California's anti-BDS legislation.

7. A Right To Petition the Government

8. 431 U.S. 209 (1977); see also: International Ass'n of Machinists v. Street, 367 U.S. 740 (1961).

انجمن آمریکایی‌ها و آریزونایی‌ها در راستای ایجاد تغییرات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی به بار خواهد آورد و نیز با ارزش‌های این ایالت همسو نیست.^۱

در پرونده NAACP v. Claiborne Hardware Co، قاضی استیونز استدلال کرد که بایکوت مستحق حمایت متمم اول قانون اساسی است؛ زیرا بایکوت‌کنندگان کلیبورن - از طریق اخلاص اقتصادی - از دولت، درخواست جبران نارضایتی‌ها را داشتند. بنابراین، وی به اثرات اقتصادی بایکوت بر شهرستان کلیبورن به‌عنوان یک دادخواست مورد حمایت قانون اساسی می‌نگریست نه به‌عنوان دلیلی مشروع برای سرکوب بایکوت. در پرونده دیگری، «حق مردم ... برای درخواست از دولت برای جبران شکایات» به‌عنوان مبنای حمایت از پویشی در حوزه حمل‌ونقل مورد توجه دادگاه قرار گرفت.^۲ براین اساس، تصور دادگاه از بایکوت به‌عنوان «اقدامات هماهنگ برای دریافت پاسخی از سوی دولت» باعث می‌شود بایکوت‌ها در برابر تلاش دولت برای محافظت از اقتصاد در برابر اختلالات اقتصادی محافظت شود؛ به‌خصوص که این بایکوت‌کنندگان به‌جای تضمین نابودی رقابت اقتصادی «مشروع» به دنبال «حقوق برابری و حق آزادی» بودند.^۳ باوجوداین، برخی نظریه‌پردازان مانند هارپر، چنین ماهیتی را برای بایکوت ناکافی می‌دانند؛ زیرا بایکوت‌های سیاسی غالباً به‌منظور تأثیرگذاری بر اقدامات نه فقط دولتی انجام می‌شود (Harper, 1984, pp. 417-420).

به‌هرروی، با وجود برخی حمایت‌های مترکم از حق بر بایکوت، واکاوی رویکرد کلی رویه قضایی آمریکا می‌تواند نشان‌دهنده برخی چالش‌ها در حمایت بنیادین از حق بر بایکوت به‌خصوص در رابطه با رژیم صهیونیستی باشد که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد.

- نفی «ماهیت گفتار محض»^۴ از بایکوت: با اینکه بایکوت به‌عنوان سخنرانی «همیشه بر

1. Victory: Arizona Federal Court Blocks Anti-Boycott Law, PALESTINE LEGAL (Sept. 28, 2018) (<https://palestinelegal.org/news/victory-federal-court-az-law?rq=Arizona>).

2. Eastern Railroad Presidents Conference v. Noerr Motor Freight, Inc., 365 U.S. 127 (1961).

3. Claiborne Hardware 102 S. Ct. at 3426.

4. Pure Speech

5. NAACP v. Claiborne Hardware Co., 458 U.S. 886, 913 (1982) (quoting Carey v. Brown, 447 U.S. 455, 467 (1980); Buckley v. Valeo, 424 U.S. 1 (1976); See: Janus v. American Federation of State, County, and Municipal Employees, 138 S. Ct. 2448, 2486 (2018)).

بالاترین پله سلسله‌مراتب ارزش‌های متمم اول استوار بوده است^۲، اما در برخی پرونده‌های قضایی مانند آرکانزاس تایمز علیه والدریپ، دادگاه ناحیه شرقی آرکانزاس، امتناع از معامله تجاری را «گفتار محض» محسوب نکرد و حمایت متمم اول قانون اساسی از بایکوت را لغو اعلام کرد^۳.

در پرونده‌های متعددی، دادگاه عالی، بایکوت را به دلیل وجود جلسات، سخنرانی‌ها و اعتصاب‌های مسالمت‌آمیز یا بدین دلیل که در پی دفاع از حقوق مدنی داخلی بوده، مورد حمایت متمم اول قرار داده است^۴.

- این همان‌انگاری بایکوت با «تهدید و اذیت‌های تلافی‌جویانه غیرمشموع»: امروزه شکایات در مورد بایکوت، به این سؤال که آیا بایکوت به‌عنوان یک «بیان» مورد حمایت متمم اول هست یا خیر، مربوط نمی‌شوند؛ زیرا در موارد مختلفی ثابت شده است که متمم اول رفتار بیانگر را مورد حمایت قرار می‌دهد^۵، بلکه شکایات با تمرکز بر اثرات نامحدود بایکوت، به دنبال اثبات نامشروع بودن آن هستند یا آن را نوعی تهدید، آزار و اذیت یا تلافی‌جویانه تحلیل می‌کنند^۶، ولی وضعیت محافظت‌شده بایکوت بر اساس متمم اول، به‌شدت با تحلیل این حق به‌عنوان «تهدید، آزار و اذیت یا تلافی‌جویی» ناهم‌دل است^۷ و «دادگاه‌ها نباید کسانی که را به‌طور قانونی از حقوق قانونی خود استفاده کرده‌اند تا نارضایتی خود را به نمایش بگذارند، محکوم کند»^۸. الزام مردم به ایستادن در ملاعام برای اعمال سیاسی خود، شجاعت مدنی را تقویت می‌کند و بدون آن، دموکراسی محکوم به فناست^۹.

در جای دیگری، دادگاه در پاسخ به این استدلال که بایکوت باید به دلیل فشار و اجبار

2. Arkansas Times LP v. Waldrip, 362 F. Supp. 3d 617 (E.D. Ark. 2019), aff'd, No. 19-1378, 2022 WL 2231807 (8th Cir. June 22, 2022).

3. NAACP v. Claiborne Hardware Company, 458 U.S. 886 (1982). See: Waldrip, 362 F. Supp. 3d at 624-26.

4. See: e.g., Texas v. Johnson, 491 U.S. 397 (1989); Spence v. Washington, 418 U.S. 405 (1974).

5. See, e.g., Wis. Right to Life, Inc. v. Fed. Election Comm'n, 546 U.S. 410 (2006); Protectmarriage.com v. Bowen, 599 F. Supp. 2d 1197, 1198 (E.D. Cal. 2009).

6. Brown v. Socialist Workers '74 Campaign Comm., 459 U.S. 87, 100 (1982).

7. Protectmarriage.com v. Bowen, 599 F. Supp. 2d 1197, 1218 (E.D. Cal. 2009).

8. Doe v. Reed, 130 S. Ct. 2811, 2837 (2010).

اجتماعی، ماهیت محافظت‌شده خود را از دست دهد، تصریح کرد که «گفتار صرفاً به این دلیل که ممکن است دیگران را در محظوریت قرار دهد یا آن‌ها را وادار به انجام این کار کند، خصوصیت محافظت‌شده خود را از دست نمی‌دهد و این آثار قهری و ذاتی آن پیام است و اساساً با عملکرد یک روزنامه تفاوتی ندارد».^۱

- استناد به «نفع دولتی به‌اندازه کافی مهم» در تنظیم‌گری دولتی «حق بر بایکوت»: با اینکه بایکوت‌ها مشتمل بر عناصر گفتاری و غیرگفتاری اعم از سخنرانی، گردهمایی و انجمن هستند^۲، ولی دادگاه آن‌ها را «غیرقابل تفکیک»^۳ لحاظ کرد^۴. به عبارتی، تراکنش‌های مالی در قالب بایکوت می‌تواند به‌صورت گفتاری و غیرگفتاری باشد و از حمایتی مشابه با کلمات و نوشتار برخوردار شود^۵، ولی در برخی آرا با توجه به این امکان‌ناپذیری تفکیک، بیان شده است که «نفع دولتی به‌اندازه کافی مهم» می‌تواند تحدید موردی و تنظیم‌گری عناصر غیرگفتاری آزادی‌های متمم اول را توجیه کند^۶. باین حال، چنانچه دولت دیدگاه پشت بایکوت یا فعالیت‌های گفتاری اصلی پیرامون بایکوت - مانند سخنرانی، گردهمایی، انجمن و دادخواست را ملاک بررسی قرار دهد، حمایت قوی‌تری بر مبنای متمم اول ایجاد خواهد شد^۷.

- تفسیر مضیق حق بایکوت و شرطی‌سازی اطلاق حق: این رویکرد در برخی آرای قضایی برخلاف رویکرد رقیب که در پی منع حق بایکوت یا تفوق اقتصاد بر حقوق بشر یا اصولی همچون حاکمیت دولت و روابط بین‌المللی بر حق بایکوت است، در پی تعدیل اطلاق و عموم حق بایکوت در عرصه اجراست. از جمله این شروط می‌توان به موارد زیر اشاره کرد.

۱. حق بایکوت باید تنها برای مصرف‌کنندگان لحاظ شود؛ اراده آزاد مصرف‌کنندگان نسبت به انتخاب‌های تولیدکنندگان، مستحق حمایت بیشتری است. از منظر اجتماعی، تولیدکنندگان و

1. NAACP v. Claiborne Hardware Co., 458 U.S. (1982). at 911 (citing Thornhill v. Alabama, 310 U.S. 88 (1940); Schneider v. New Jersey, 308 U.S. 147 (1939)).

2. United States v. O'Brien, 391 U.S. 367 (1968).

3. Inseparable

4. See: NAACP v. Claiborne Hardware Co., 458 U.S. 886, 911 (1982).

5. See, e.g., Citizens United v. Fed. Election Comm'n, 558 U.S. 310, 336-40 (2010).

6. NAACP v. Claiborne Hardware Co., 458 U.S. at 911

7. See, e.g., Arkansas Times LP v. Waldrup, 988 F.3d 453, 461 (8th Cir. 2021), rev'd en banc, No. 19-1378. 2022 WL 2231807 (8th Cir. June 22, 2022).

صاحبان سرمایه، قدرت اقتصادی تخصصی و بسیار نابرابر دارند؛ همچنان‌که با تهدید به توقف خدمات یا اخراج سرمایه خود، می‌توانند اهرمی نامتناسب بر تصمیمات مهم اجتماعی اعمال کنند درحالی‌که مصرف‌کنندگان نمی‌توانند به‌طور مؤثر با این موارد مقابله کنند. بر همین اساس است که دیوان عالی آمریکا در موارد متعددی به این قاعده اشاره داشته است که وقتی افراد یا شرکت‌ها کنترل انحصاری بر قدرت بیان خاصی دارند، دولت می‌تواند بیان آن‌ها را تا حد فوق‌العاده‌ای تنظیم کند.^۱

۲. حق بایکوت تنها شامل حالاتی باشد که هدف آن، تأثیرگذاری بر «تصمیم‌گیری» اهداف بایکوت است نه «وضعیت» آن‌ها. به عبارت دیگر، حق بایکوت، حقی به‌منظور تأثیرگذاری بر تصمیم‌گیری اجتماعی (شامل روش اعمال نفوذ سیاسی هدف بایکوت، محصولات در معرض فروش، کارکنان، نحوه تخصیص سرمایه)، متفاوت از بایکوت‌های شکل‌گرفته به دلیل هویت صاحبان یا مدیران یک کسب‌وکار است. برای مثال، پس از تصمیم دادگاه عالی در مورد تورن‌هیل علیه آلاباما^۲ و اعطای حمایت قانون اساسی به برخی از تجمعات مسالمت‌آمیز از جمله بایکوت تجارت، پروفیسور جافه نگران بود که از حق بایکوت برای سازمان‌دهی بایکوت مشاغل به دلیل ملاحظات قومی و نژادی استفاده شود (Jaffe, 1943, p. 1037). بنابراین، حق بایکوت به چنین بایکوت‌های تعلق نمی‌گیرد؛ زیرا هدف نهایی آن‌ها به‌جای تأثیرگذاری بر تصمیم‌های اجتماعی، آسیب رساندن به افراد خاص است.

۳. حق بایکوت نباید شامل اقدامات غیرقانونی باشد^۳ مانند محتوای افترآمیز^۴. در پرونده‌ای، دادگاه تأکید کرد که می‌سی‌سی‌پی می‌تواند خشونت و تهدید به خشونت را منع و نسبت به

1. Compare CBS v. FCC, 453 U.S. 367 (1981); Red Lion Broadcasting Co. v. FCC, 395 U.S. 367, 391 (1969); Miami Herald Publishing Co. v. Tornillo, 418 U.S. 241 (1974); Associated Press v. United States, 326 U.S. 1, 20 (1945).

2. Thornhill v. Alabama 310 U.S. 88 (1940).

3. See: United Steelworkers v. Weber, 443 U.S. 193, 208 (1979); New Negro Alliance v. Sanitary Grocery Co., 303 U.S. 552 (1938).

4. See: New York Times Co. v. Sullivan, 376 U.S. 254 (1964); See: Wolston v. Readers Digest Ass'n, Inc., 443 U.S. 157 (1979); Hutchinson v. Proxmire, 443 U.S. 111 (1979); Time, Inc. v. Firestone, 424 U.S. 448 (1976); Gertz v. Robert Welch, Inc., 418 U.S. 323 (1974).

بایکوت‌کننده، مسئولیت کیفری فرض کند.^۱ همچنین، در صورتی که بایکوت‌کنندگان نسبت به مصرف‌کنندگان بالقوه مرتکب توهین شوند، دولت می‌تواند در خصوص تنظیم حق بایکوت، مداخله کند.^۲

۴. حق بایکوت محدود به حق مشارکت در اعتصاب صلح‌آمیز باشد. در پرونده‌ای، دادگاه ایالتی به دلیل اعمال پراکنده خشونت‌آمیز هم‌زمان با بایکوت، هرگونه اعتصاب، ترغیب دیگران به اعتصاب، اجتماع مردمی برای انجام هر کاری که «مستقیم یا غیرمستقیم» دیگران را متقاعد کند که با بازرگانان معامله نکنند، ممنوع اعلام کرد.^۳ در جای دیگر، دادگاه، حمایت از حق بایکوت را مشروط به «مسالمت‌آمیز» کرد و تورن‌هیل را به دلیل آنکه تلاش‌های بایکوت آن شامل اعمال خشونت‌آمیز و تخریب اموال بود، از شرکت در هرگونه تظاهرات اتحادیه کارگری ممنوع کرد.^۴

۵. حق نباید به دلیل اثرات مضر تصادفی بر «طرف‌های غیرهدف» محدود شود. تا زمانی که سازمان‌دهندگان بایکوت قصد دارند تنها بر آن دسته از اهداف اعم از دولتی یا خصوصی تأثیر بگذارند که خواهان تغییرات اجتماعی از سوی آن‌ها هستند، این حق نباید محدود شود؛ زیرا در هر حال، امکان تأثیرات مضر اتفاقی بر نهادها یا افراد ظاهراً بی‌طرف انکارناپذیر است (Paskowitz, 1982, p. 773). برای مثال، بایکوت‌هایی که سازمان ملی زنان^۵ علیه نهادهای سیاسی ایالت‌هایی که اصلاحیه حقوق برابر^۶ را تصویب نکرده بودند، سازمان‌دهی کرد، مستقیماً به برخی از صاحبان هتل، رستوران و نیز برخی از کارمندان که از حامیان فعال این اصلاحیه بودند، آسیب وارد کرد^۷، اما این تأثیرات اتفاقی، مانع مشروعیت حق بایکوت نمی‌شود.

1. Claiborne Hardware 102 S. Ct. at 3426.

2. See: Miami Herald Publishing Co. v. Tornillo, 418 U.S. 241 (1974); Mills v. Alabama, 384 U.S. 214 (1966); Friedman v. Rogers, 440 U.S. 1, 9 (1979); Bates v. State Bar, 433 U.S. 350, 383 (1977); Virginia Bd. of Pharmacy v. Virginia Citizens Consumer Council, 425 U.S. 748, 771 (1976).

3. Machesky v. Bizzell, 414 F.2d 283, 285 (5th Cir. 1969).

4. Thornhill v. Alabama, 310 U.S. 88 (1940); See also: Am. Fed'n of Lab. V. Swing, 312 U.S. 321, 324-26 (1941); See: Milk Wagon Drivers Union of Chi., Loc. 753 v. Meadowmoor Dairies, 312 U.S. 287, 294-95 (1941).

5. NOW

6. ERA

7. See: Missouri v. NOW, 620 F.2d 1301, 1317 (8th Cir.).

۶. حق بایکوت، مواردی را که طرفداران با انگیزه منافع شخصی (بدل از آرمان‌خواهی یا نوع‌دوستی) از بایکوت حمایت می‌کنند نیز دربرمی‌گیرد؛ زیرا تمییز منفعت شخصی از تعهد ایدئولوژیک سهل نیست و حتی اگر قابل مدیریت باشد، این تمایز با رویه قضایی متمم اول ناسازگار خواهد بود. دیوان به‌طور مداوم از اقدامات سیاسی دارای انگیزه منافع اقتصادی به همان اندازه اقدامات سیاسی با انگیزه نوع‌دوستی حمایت کرده است^۱ (Baker, 1976) و آثار مالی آزادی بیان نمی‌تواند بر محدودیت زمانی و مکانی و نیز شیوه بیان محتوا تأثیر بگذارد^۲.

۲.۳. چالش‌های رویه‌ای حق بایکوت در اتحادیه اروپا

۲.۳.۱. چالش‌های حق بایکوت در قوانین کشورهای عضو اتحادیه اروپا

بیشترین واکنش‌های حمایت‌گرایانه را می‌توان در ایرلند و سوئد یافت. در سیاست رسمی دولت سوئد، «جنبش بایکوت، جنبش جامعه مدنی است و دولت‌ها نباید در دیدگاه سازمان‌های جامعه مدنی دخالت کنند»^۳. ازجمله چالش‌های حق بایکوت در قوانین کشورهای عضو اتحادیه اروپا می‌توان به موارد زیر اشاره کرد.

- وضع مسئولیت کیفری و حبس نسبت به اعمال حق بایکوت: با وجود مشروعیت حق بایکوت در سطح اسناد اتحادیه اروپا، اما در میان کشورهای عضو، فرانسه بیشترین قوانین ضد بایکوت را وضع کرده و مسئولیت کیفری و حبس برای حمایت از بایکوت کالاهای ساخت رژیم صهیونیستی در نظر گرفته است^۴.
- سلب امتیازات و امکانات دولتی از وضعیت بایکوت: در برخی کشورها مانند هلند، فعالیت

1. See: *Ohralik v. Ohio State Bar Ass'n*, 436 U.S. 447 (1978); *Virginia Bd. of Pharmacy v. Virginia Citizens Consumer Council*, 425 U.S. 748, 771 n.24 (1976); See, e.g., *Central Hudson Gas & Elec. Corp. v. Public Serv. Comm'n*, 447 U.S. 557 (1980); *Consolidated Edison Co. v. Public Serv. Comm'n*, 447 U.S. 530 (1980); *First Nat'l Bank v. Bellotti*, 435 U.S. 765 (1978); *Eastern R.R. Presidents Conference v. Noerr Motor Freight*, 365 U.S. 127, 138 (1961) (Noerr).

2. *McConnell v. Fed. Election Comm'n*, 540 U.S. 93, 94 (2003), overruled by *Citizens United v. Fed. Election Comm'n*, 558 U.S. 310 (2010).

3. See: Abunimah, Sweden Denies Israeli Claim That It Opposes BDS, supra note 125.

۴. از سال ۱۹۷۷، فرانسه قوانین منع حمایت از بایکوت کشورهای دیگر را بر اساس قوانین مطبوعاتی ۱۸۸۱ تصویب کرد. در سال ۲۰۰۳ نیز قانون Lellouche به تصویب رسید که مجازات سنگین‌تری برای کسانی که از جنبش بایکوت، سلب سرمایه و تحریم حمایت می‌کنند، اعمال می‌کند (Markowicz, 2017).

چنین جنبش‌هایی همچنان محل مناقشه است.^۱ برای مثال، دولت هلند وضعیت معافیت مالیاتی مؤسسات غیرانتفاعی حامی جنبش بایکوت را لغو نکرد^۲، اما در مقابل تصمیم دادگاه اداری هلند که دستور برچسب‌گذاری کالاهای ساخت رژیم صهیونیستی تولیدشده در شهرک‌ها را صادر کرده بود، پارلمان طرحی را در اعتراض به این حکم تصویب کرد^۳. در سال ۲۰۱۷، شورای شهر فرانکفورت آلمان نیز قانونی را تصویب کرد که بر اساس آن، هرگونه سازمانی که از جنبش بایکوت، سلب سرمایه و تحریم حمایت کند، از دریافت بودجه و استفاده از مکان‌های عمومی محروم خواهد شد^۴. در سطح ملی، حزب Alternative for Germany در سال ۲۰۱۹، لایحه‌ای برای ممنوعیت جنبش بایکوت، سلب سرمایه و تحریم در آلمان ارائه داد که با مخالفت احزاب دیگر مواجه شد و در نهایت، به تصویب نرسید. با این حال، پارلمان آلمان قطعنامه‌ای را ضد بایکوت، سلب سرمایه و تحریم تصویب کرد که بر محکومیت این جنبش تأکید داشت^۵.

در دیگر کشورهای عضو مانند اتریش (فوریه ۲۰۲۰)، شورای ملی اتریش، قطعنامه‌ای غیرالزام‌آور تصویب کرد که خواستار عدم ارائه کمک‌های دولتی به گروه‌هایی شد که دیدگاه‌های ضد یهودی دارند یا «حق وجود رژیم صهیونیستی» را زیر سؤال می‌برند^۶. در ۲۲ اکتبر ۲۰۱۹ نیز مجلس نمایندگان جمهوری چک، قطعنامه‌ای را تصویب کرد که تمام فعالیت‌ها و اظهارات گروه‌هایی را که خواستار تحریم رژیم صهیونیستی یا کالاهای آن بودند، محکوم

-
1. Irish And Dutch Governments Join Sweden in Speaking Out for Right to Call For BDS, BDSMOVEMENT.NET (May 26, 2016) (<https://bdsmovement.net/news/irish-anddutch-governments-join-sweden-speaking-out-right-call-bds>).
  2. Dutch Parliament Calls for Stripping BDS Groups of Government Funding, THE JERUSALEM POST (June 16, 2016) (<https://www.jpost.com/International/Dutch-parliamentcalls-for-stripping-BDS-groups-of-government-funding-457004>).
  3. Dutch parliament passes motion against mandatory labeling of settlement products, TIMES OF ISRAEL (Nov. 20, 2019, 5:08 AM) (<https://www.timesofisrael.com/dutchparliament-passes-motion-opposing-labeling-of-settlement-products/> [<https://perma.cc/MNM5-2C9L>]).
  4. Frankfurt City Council. (2017). Frankfurt City Council Resolution (<https://www.frankfurt.de>).
  5. Bundestag. (2019). Resolution condemning the BDS movement (<https://www.bundestag.de>).
  6. Austrian National Council. (2020). Resolution condemning all forms of anti-Semitism including Israel-related anti-Semitism (<https://www.parlament.gv.at>).

کرد. این قطعنامه همچنین از دولت خواست که هیچ‌گونه کمک مالی به گروه‌هایی که تحریم رژیم صهیونیستی را ترویج می‌کنند، ارائه ندهد.^۱

۲.۲.۳. چالش‌های حق بایکوت در رویه قضایی کشورهای عضو اتحادیه اروپا

در رویه قضایی کشورهای عضو می‌توان نمونه‌هایی در خصوص حمایت از حق بایکوت در قالب آزادی بیان و آزادی تجمع یافت از جمله در آلمان، در پرونده مربوط به مخالفت با درخواست گروه محلی جنبش بایکوت، سلب سرمایه و تحریم برای اجاره مکان‌های عمومی در شهر اولدنبورگ به دلیل نگرانی از تنش‌های محتمل سیاسی و اجتماعی، دادگاه این اقدام را نقض حق آزادی بیان دانست.^۲ نظیر همین حکم نیز در سال ۲۰۱۷ نسبت به ممانعت از برگزاری نشستی در خصوص محدودیت‌های آزادی بیان نسبت به جنبش بایکوت، سلب سرمایه و تحریم در موزه شهر مونیخ، به نفع درخواست‌کننده صادر شد.^۳ در سال ۲۰۱۶، نیز در پی رد درخواست استفاده کمیته جنبش بایکوت، سلب سرمایه و تحریم از برخی اماکن عمومی توسط شورای شهر تولوز، دادگاه اداری این امتناع را حمله‌ای شدید و آشکارا غیرقانونی به آزادی تجمع دانست^۴، اما در مواردی نیز چالش‌هایی متعدد نسبت به شناسایی حق بایکوت اسرائیل وجود دارد که از جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد.

- احتساب حق بایکوت به مثابه تحریک به نفرت: دادگاه‌های فرانسه، مشارکت در بایکوت را به عنوان تحریک به نفرت^۵ تأیید کرده‌اند.^۶

- برشمارش بایکوت به عنوان «تبعیض»: در سال ۲۰۱۳، ۱۴ فرانسوی به دلیل حضور در اماکن عمومی با لباس‌های حاوی شعارهایی نظیر «زنده باد فلسطین» و «خرید محصولات ساخت

1. Chamber of Deputies of the Czech Republic. (2019). Resolution condemning BDS activities and statements (<https://www.psp.cz>).

2. Oldenburg Administrative Court. (2016). Glanz v. Oldenburg (<https://www.verwaltungsgericht.de>).

3. Bavarian Administrative Court. (2020). Ried v. Munich (<https://www.bverwg.de>).

4. Cited on 'Victoire contre le maire de Toulouse!' BDSFrance (31 May 2016), online: www.bdsfrance.org/victoire-contre-le-maire-de-toulouse/.

5. Incitement to Hatred

6. Benjamin Dodman, France's Criminalisation of Israel Boycotts Sparks FreeSpeech Debate, FRANCE 24 (Jan. 21, 2016) (<https://www.france24.com/en/20160120-france-boycott-israel-bds-law-free-speech-antisemitism>).

رژیم صهیونیستی به معنای مشروعیت بخشی به جنایات ارتكابی در غزه و سیاست رژیم صهیونیستی است،^۱ به جریمه ۱۰۰۰ یورویی با عنوان «غرامت ناشی از تبعیض» محکوم شدند.^۲ همچنین، در سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰، فعالان جنبش بایکوت، سلب سرمایه و تحریم که در اعتراضات ضد رژیم صهیونیستی شرکت کرده بودند، به اتهام تحریک به تبعیض تحت پیگرد قانونی قرار گرفتند. دادگاه‌های فرانسه به نفع دولت این افراد را محکوم کردند؛ البته فارغ از این چالش‌ها در سطح کشورهای عضو، با ارجاع این پرونده به دادگاه اروپایی حقوق بشر در سال ۲۰۲۰، دادگاه اروپایی حکم داد که دولت فرانسه باید غرامت به این افراد بپردازد و بر آزادی بیان آن‌ها تأکید کرد.^۳

در سال ۲۰۱۹ نیز دادگاه اداری کادیز اسپانیا، قطعنامه شورای شهر در خصوص آزادی آپارتاید رژیم صهیونیستی^۴ را به دلیل آنکه شورای شهر در عرصه روابط بین‌الملل اتخاذ تصمیم کرده بود، غیرمعتبر اعلام کرد.^۵ دیوان عالی اسپانیا نیز در سال ۲۰۲۲، ماهیت جنبش‌های بایکوت رژیم صهیونیستی را «تبعیض آمیز» خواند و اعلام کرد که هرگونه تلاش برای تحریم رژیم صهیونیستی از طریق جنبش بایکوت، سلب سرمایه و تحریم، به عنوان اقدامی که باعث نقض حقوق بشر و آسیب به فرایندهای حقوقی می‌شود، غیرقانونی است.^۶

- تقدم حقوق تولیدکنندگان و سرمایه‌گذاران بر بایکوت کنندگان: دادگاه اروپایی حقوق بشر در حکم سال ۲۰۰۹ ویلم سی علیه فرانسه، تحدید آزادی بیان شهردار فرانسوی را که به دلیل درخواست از مسئول پذیرایی شهرداری برای تحریم آب میوه رژیم صهیونیستی به منظور

1. Cass. Crim., 20 October 2015, n 14-80021, ECLI:FR:CCASS:2015:CR04238 (rejet pourvoi c/CA Colmar, 27 nov. 2013), M.Guérin, prés. ; Me Carbonnier, SCP Lyon-Caen et Thiriez SCO Waquet, Farge et Hazan, av.

2. European Court of Human Rights. (2020). Baldassi & Others v. France (<https://www.echr.coe.int>).

3. The City Council's 2016 'Israeli Apartheid Free Space' resolution.

4. European Legal Support Center Legal Memo for the case: City Council of Cadiz (ESP) and the Association for Human Rights in Andalusia vs. the Legal Committee for the Fight Against Discrimination.

5. Supreme Court of Spain. (2022). Spanish Supreme Court ruling on BDS. (<https://www.poderjudicial.es>).

اعتراض به «سیاست ضد دموکراتیک» رژیم صهیونیستی محکوم شده بود، نقض نکرد^۱ و مقرر کرد که دیوان بیان سیاسی را تنها به دلایل ضروری قابل تحدید می‌داند از جمله به دلیل حمایت از حقوق تولیدکنندگان و سرمایه‌گذاران در مقابل تبعیض ناشی از ملیت رژیم صهیونیستی^۲. این در حالی است که به نظر می‌رسد فراخوان بایکوت را باید «ابراز موضع سیاسی یک مقام منتخب در خصوص یک موضوع مهم بین‌المللی» در نظر گرفت که علاوه بر این، در جلسه شورا یعنی «در یک مکان ممتاز برای گفت‌وگوی عمومی» صورت پذیرفته است.

- پیش‌شرط «اثبات عدم ضدیت با یهود» برای بهره‌گیری از حق بایکوت: در سال ۲۰۱۷، شهردار فرانکفورت با استناد به یهودی‌ستیزی، درخواست کمیته جنبش بایکوت، سلب سرمایه و تحریم برای استفاده از فضاهای جلسه متعلق به شهر را رد و از مالکان خصوصی نیز همین امتناع را درخواست کرد^۳. بنا بر حکم دادگاه اداری اولدنبورگ، فعالان جنبش بایکوت، سلب سرمایه و تحریم به‌اندازه کافی ثابت نکردند که پویش آن‌ها ضد یهود نیست، اما دادگاه عالی اداری استدلال کرد که هیچ مستندی دال بر نقض اصول اساسی نظم لیبرال-دموکراتیک وجود ندارد^۴.

۴. تحلیل تطبیقی رویکرد آمریکا و اتحادیه اروپا در حوزه حق بایکوت رژیم صهیونیستی

حیث رویه‌ای و مرور مصادیق ناظر به بایکوت در پیشینه این پژوهش و تبیین موارد متعدد و مداوم استفاده از بایکوت برای اعمال تغییرات اجتماعی و سیاسی، نشان می‌دهد که این شیوه تعامل صرفاً یک اثر تاریخی نیست، بلکه بایکوت همچنان به‌عنوان شیوه مهم مشارکت در دموکراسی و به عبارتی، ابزار «دموکراتیک کردن حوزه اقتصاد و سیاست» عمل می‌کند؛ خصوصاً در برهه‌هایی از زمان که مردم و جنبش‌های اجتماعی احساس می‌کنند که نهادهای قانونی و رسمی (خصوصاً بین‌المللی) به‌اندازه کافی و درست برای مقابله با بی‌عدالتی و نقض حقوق بشر عمل

1. 'Call for Boycott: ECHR Requests Explanations from France' Association France Palestine Solidarité Press Release (15 April 2017), online: www.france-palestine.org/Call-for-Boycott-ECHR-requests-explanations-from-France.
2. Willem c France App No 10883/05 (EHRM, 16 July 2009).
3. 'Antisemitismus keinen Raum geben' Frankfurt.de (25 August 2017), online: www.frankfurt.de/sixcms/detail.php?id=8653&_ffmpar%5B_id_inhalt%5D=32696215.
4. Riry Hilton, 'Big BDS Legal Win Germany' Electronic Intifada (17 October 2018), online: <https://electronicintifada.net/content/big-bds-legal-win-germany/25741>.

نمی‌کنند و بایکوت رژیم صهیونیستی می‌تواند پیشران مهمی برای نزدیک شدن به صلح مبتنی بر حق اساسی و جهانی برابری باشد. در این زمینه، همچنان‌که از مجموع مطالب بخش دوم این نوشتار برمی‌آید، روایی نظری امری نیست که مورد اختلاف باشد جز آنکه کسی، اختلافات ناظر به شمول حمایت متمم اول قانون اساسی بر «بایکوت» را ناظر به سطح نظری قلمداد کند و گرنه اسناد متعدد حقوق بشری و بین‌المللی و نظریات گوناگون نشان از روایی این حق در سطح تئوری دارد که بر اساس آن، حق بر بایکوت ماهیتی از قبیل «آزادی بیان»، «آزادی تشکل»، «حق درخواست از دولت» و «حق خودآیینی» دارد.

با وجود این، در سطح رویه‌ای، مقایسه تطبیقی نظام حقوقی اتحادیه اروپا و آمریکا، نشان از آن دارد که با وجود مشروعیت حق بایکوت در اسناد مصوب اتحادیه اروپا، کشورهای عضو در شناسایی و حمایت از این حق، به طیفی از عدم حمایت، حمایت عادی و حمایت‌های قوی تقسیم شده‌اند. همین امر نیز در نسبت میان قانون اساسی ایالات متحده آمریکا - فارغ از برخی اختلافات در تفسیر ناظر به حمایت متمم اول قانون اساسی آمریکا از حق بایکوت - با ایالات مختلف آمریکا وجود دارد. به عبارت دیگر، اختلاف محتوایی و ماهوی پررنگی میان سطح فدرال با سطوح ایالتی در قوانین وجود دارد. در تشریح این عبارت می‌توان چنین گفت که قوانین ضد حق بایکوت، حداقل در ۳۵ ایالت آمریکا تصویب شده که هنجار بنیادین و کلی این قوانین، تمرکز بر منع «قرارداد» با نهادهای خصوصی شرکت‌کننده در پویش‌های بایکوت بوده و هنجار دیگر انعکاس یافته در این قوانین، منع «سرمایه‌گذاری» در شرکت‌هایی است که در بایکوت علیه رژیم صهیونیستی شرکت داشته‌اند.

در سطح رویه قضایی می‌توان عمده آرای قضایی موجود در نظام حقوقی آمریکا را اختلافی ماهوی در عین تحفظ بر «حاکمیت قانون» دانست. به عبارت دیگر، تحلیل‌های قضایی ناظر به این پرسش بوده است که بایکوت یا آثار بلندمدت ناشی از آن می‌تواند مشمول حمایت‌های متمم قانون اساسی باشد یا خیر، اما در آرای قضایی موجود در اتحادیه اروپا، اختلاف در سطح تطبیق ایجابی یک قاعده بر مصداق نیست، بلکه رویکرد سلبی در نفی حق بایکوت از طریق استناد به اموری نظیر تبعیض و تحریک به تبعیض یا تقدیم دیگر مصادیق حق‌ها بر حق بایکوت یا جعل برخی پیش شرط‌ها برای برخورداری از این حق بوده است که از قبیل «جهد در برابر اصل حاکمیت

قانون مصوبات اتحادیه اروپا^۱ به شمار می‌رود. بنابراین، رویکرد قضایی میان این دو نظام حقوقی متفاوت به نظر می‌رسد.

فارغ از تفاوت در رویکرد کلی این دو نظام، می‌توان نوع چالش‌ها را نیز متفاوت دانست. برای مثال، با وجود حمایت قضایی در «برخی موارد» کشانده‌شده به دیوان اروپایی حقوق بشر، حق بایکوت مورد حمایت قرار گرفته است، ولی همین حمایت در سطح «دادگاه‌های ایالتی» آمریکا یافت می‌شود. به‌هرروی، نوع چالش‌ها در اتحادیه اروپا مواردی از قبیل سلب حمایت‌های دولتی یا گنجاندن «بایکوت» در قالب «تحریک به نفرت» یا «تبعیض» بوده است.

در آمریکا می‌توان طیفی از رویکردها را مشاهده کرد. در رویکرد سخت‌گیرانه و نافی حق بایکوت، ماهیت «گفتار محض» از حق بایکوت زدوده شده یا با شمارش این حق در زمره «تهدید و اذیت‌های تلافی‌جویانه غیرمشروع»، وضعیت محافظت‌شده این حق بر اساس متمم اول قانون اساسی مورد انکار قرار گرفته است، اما در رویکرد دیگر، با شناسایی حق بر بایکوت، مواجهه اعتدال‌گرایانه میان منافع و اغراض سیاسی آمریکا با حقوق بشر مورد اتخاذ قرار گرفته و نوعی «سیاسی‌سازی قضاوت» نسبت به حق بشر بر بایکوت رخ داده است. ازجمله لوازم این رویکرد، فرض برخی پیش‌شرط‌ها برای برخورداری از حق بایکوت است مانند حصر نسبت به مصرف‌کنندگان و لزوماً مسالمت‌آمیز بودن و توجه به رفتارهای هدف بایکوت و اجتناب از رفتارهای غیرقانونی در فعالیتهای بایکوت‌محور. لازمه دیگر این رویکرد، تحلیل‌های مختلف در خصوص «نقش و نسبت دولت» با «حق بایکوت» از قبیل «رویکرد سلبی و عدم مداخله» یا «لزوم دخالت ایجابی» یا «دخالت تنظیم‌گرانه» است که عمده آرا به سمت رویکرد سوم و شناسایی حق دخالت برای دولت بر اساس برخی جهات و موجهات است که در قالب برخی آرا بدان اشاره می‌شود.

برای مثال، دادگاه‌های آمریکا در موارد متعددی حکم کرده‌اند که قوانین ضد بایکوت، نقض بدون توجیه کافی «رفتار مورد حمایت قانون» است^۱ که به‌صورت نامشروع، دیدگاه‌ها و اهداف

1. See: *Jordahl v. Brnovich*, 336 F. Supp. 3d 1016, 1039-49 (D. Ariz. 2018), vacated and remanded, 789 Fed. Appx. 589 (9th Cir. 2020).

مهم در پس بایکوت را مورد هدف قرار داده است.^۱ همچنین، اعطای مزایای دولتی را نمی‌توان مشروط به واگذاری حقوق متمم اول از جمله حق بایکوت کرد. بر همین اساس، ایالت‌ها نمی‌توانند نسبت به پیمان‌کاری که از حقوق متمم اول خود استفاده کرده است، قرارداد را فسخ یا از تمدید آن امتناع کنند^۲ یا فرد را به دلیل استفاده از چنین حقی، محروم از ورود به استخدام دولتی کرد.^۳ با این حال، دیوان عالی کشور مطرح کرده که دولت به عنوان یک طرف قرارداد، دارای «منافع مشروع» است که ممکن است در برخی شرایط بر حقوق متمم اول پیمان‌کاران برتری بیابد و دادگاه ممکن است بین منافع دولت و پیمان‌کار تعادل ایجاد و تعیین کند که چنین محدودیتی در بیان پیمان‌کاران مجاز است و یا خیر.^۴

در جای دیگری، اعضای انجمن ملی پیشرفت رنگین‌پوستان^۵ اقدام به بایکوت کسب‌وکارهای سفیدپوستان در شهر کلی‌بورن می‌سی‌سی‌پی کردند. هدف از این بایکوت، اعتراض به تفکیک نژادی و درخواست بهبود حقوق مدنی سیاه‌پوستان بود. دادگاه عالی ایالات متحده اعلام کرد که بایکوت با توجه به اینکه شامل فعالیت‌های مسالمت‌آمیز مانند سخنرانی‌ها و گردهمایی‌هاست، تحت حمایت متمم اول قانون اساسی ایالات متحده قرار دارد^۶ و حق دولت‌ها برای تنظیم فعالیت‌های اقتصادی نمی‌تواند ممنوعیت کامل بایکوت‌های مسالمت‌آمیز و با انگیزه سیاسی را که برای تحمیل تغییرات دولتی و اقتصادی طراحی شده‌اند، توجیه کند.^۷ همچنین، حتی اگر بایکوت‌ها فشار اقتصادی ایجاد کنند، این فشار بخشی [ذاتی] از بیان سیاسی و ابراز اعتراض محسوب می‌شود و نمی‌توان آن را به سادگی محدود کرد (Greendorfer, 2018, p. 59; Cohen, 1986, p. 1273; Harper, 1984, p. 409; Orloff, 1983, p. 1076).

1. See: *Amawi v. Pflugerville Indep. Sch. Dist.*, 373 F. Supp. 3d 717, 757-78 (W.D. Tex. 2019), vacated as moot, *Amawi v. Paxton*, 956 F.3d 816 (5th Cir. 2020); *Koontz v. Watson*, 283 F. Supp. 3d 1007, 1020-24 (D. Kan. 2018); *Martin v. Wrigley*, 540 F. Supp. 3d 1220, 1227-31 (N.D. Ga. 2021).
2. *Pickering v. Bd. of Educ.*, 391 U.S. 563 (1968); *Elrod v. Burns*, 427 U.S. 347 (1976); *Bd. of Comm'rs, Wabaunsee Cty. v. Umbehr*, 518 U.S. 668 (1996); *O'Hare Truck Serv. v. City of Northlake*, 518 U.S. 712 (1996).
3. *Oscar Renda Contracting, Inc. v. City of Lubbock*, 463 F.3d 382 (2006).
4. *Umbehr*, 518 U.S. at 678-79.
5. NAACP
6. *NAACP v. Claiborne Hardware Co.*, 458 U.S. 886 (1982).
7. See: *Claiborne Hardware*, 458 U.S. at 914.

در واقع، «با وجود حق دولت‌ها برای تنظیم فعالیت‌های اقتصادی، جرم‌انگاری بایکوت‌های غیرخوشونت‌آمیز و با انگیزه سیاسی که برای تحمیل تغییرات دولتی و اقتصادی طراحی شده است، توجیه‌پذیر نخواهد بود»^۱. در واقع، مطالعه رویه قضایی نشان می‌دهد که اگر تحدید حق بایکوت، در خدمت منافع اساسی بوده و با سرکوب آزادی تشکلهای بی‌ارتباط باشد، دادگاه هرگز مانع تحدید دولتی این آزادی‌ها نمی‌شود.^۲

در پرونده دیگری، یکی از اعضای کلیسای منونیت ایالات متحده به دلیل شرکت در بایکوت محصولات رژیم صهیونیستی تحت پیگرد قرار گرفت. این فرد بایکوت خود را بخشی از حرکت کلیسای منونیت برای اعتراض به اشغال کرانه باختری و نوار غزه توسط رژیم صهیونیستی اعلام کرد. در واقع، کلیسا با توصیف بایکوت خود به‌عنوان «راه سوم» در مورد رژیم صهیونیستی و فلسطین^۳، تصمیم گرفت در «بایکوت‌های اقتصادی و واگذاری شرکت‌هایی که از اشغال کرانه باختری و غزه حمایت می‌کنند»، شرکت کند.^۴ درنهایت، دادگاه منطقه‌ای ایالات متحده، قانون کانزاس را که به افراد و شرکت‌ها اجبار می‌کرد از بایکوت رژیم صهیونیستی خودداری کنند، ناقض متمم اول قانون اساسی دانست و مقرر کرد که اعتراض‌های سیاسی از جمله بایکوت‌ها به‌ویژه در زمینه‌هایی که به نقض حقوق بشر یا سیاست‌های دولت‌های خارجی مربوط می‌شود، باید به‌عنوان ابزار مشروع و قانونی شناخته شوند و تحت حمایت قانون اساسی ایالات متحده قرار گیرند.^۵

در پرونده دیگری، آرکانزاس تایمز، به دلیل انتشار تبلیغاتی که به‌طور غیرمستقیم با جنبش‌های بایکوت علیه رژیم صهیونیستی مرتبط بود، مشمول قوانین ضد بایکوت ایالت آرکانزاس قرار گرفت. در این پرونده، دادگاه ایالات متحده حکم داد که این قانون خلاف اصول آزادی بیان و متمم اول قانون اساسی ایالات متحده است. دادگاه تأکید کرد که ایالت آرکانزاس حق ندارد به

1. 458 U.S. 913 (1982).

2. See: *Wooley v. Maynard*, 430 U.S. 705 (1977); *West Virginia Bd. of Educ. v. Barnette*, 319 U.S. 624 (1943).

3. Mennonites Choose 'Third Way' on Israel and Palestine (July 6, 2017), MENNONITE CHURCH USA, (<https://www.mennoniteusa.org/news/mennonites-choose-third-way-israel-palestine>).

4. Seeking Peace in Israel and Palestine: A Resolution for Mennonite Church USA, MENNONITE CHURCH USA, (<https://www.mennoniteusa.org/wp-content/uploads/2020/08/IP-Resolution.pdf>).

5. *Koontz v. Watson*, No. 16-CV-02337 (D. Kan. Dec. 6, 2018).

مؤسسات و شرکت‌ها دستور دهد که چه چیزی را در تبلیغات خود بپذیرند یا رد کنند.^۱

نتیجه‌گیری

در مقام نتیجه‌گیری و در راستای بررسی فرضیات این نوشتار، می‌توان روایی نظری حق بر بایکوت حتی نسبت به رژیم صهیونیستی را مبتنی بر مبانی متعددی دانست که برخی از آن‌ها اقتصادی است از جمله نظریه اقتصادی رفاه خرد یا تجارت آزاد ایده‌ها و برخی دیگر، وجهه حقوق عمومی نظیر «برابری سیاسی»، «دکترین حمایت از حقوق بشر» و «حق تعیین سرنوشت و خودگردانی» دارند؛ همچنان‌که ابراز اختیار اخلاقی شهروندان نیز در گروی شناسایی این حق برای مصرف‌کنندگان خواهد بود. از دیگر دلایل اثبات فرضیه این نوشتار در حوزه روایی نظری «حق بر بایکوت» آن است که در آینه اسناد بین‌المللی، موادی مانند ماده ۱۹ اعلامیه جهانی حقوق بشر و ماده ۲۱ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، پشتیبان این حق به شمار می‌آیند. در واقع، بایکوت به عنوان یکی از اشکال تجمع مسالمت‌آمیز و هم‌بستگی عمومی علیه نقض حقوق بشر، مستقیماً تحت پوشش این مواد قرار می‌گیرد. حق بایکوت همچنین، در اسناد و قطعنامه‌های بین‌المللی دیگر به طور مستقیم یا غیرمستقیم به رسمیت شناخته شده است مانند قطعنامه‌های ۳۰۳۴ و ۳۲۴۶ مجمع عمومی سازمان ملل، قطعنامه ۱۷۶۱ مجمع عمومی سازمان ملل (۱۹۶۲)، قطعنامه ۲۸۲۱ مجمع عمومی سازمان ملل سال ۱۹۷۱. همچنین، این حق بر اساس منشور حقوق اساسی اتحادیه اروپا و نیز ماده ۱۰ کنوانسیون اروپایی حقوق بشر، حقی محافظت شده است.

ناظر به فرضیه دوم نوشتار نیز می‌توان چالش‌های متعددی در رویه آمریکا و اتحادیه اروپا نسبت به حق بر بایکوت اسرائیل یافت. درحالی‌که به نظر می‌رسد متمم اول قانون اساسی آمریکا

1. See: e.g., *Arkansas Times LP v. Waldrip*, 988 F.3d 453, 461 (8th Cir. 2021), rev'd en banc, No. 19-1378. 2022 WL 2231807 (8th Cir. June 22, 2022).

البته افزون بر حمایت‌های قضایی آمریکا از حق بایکوت، بر اساس ماده ۶ قانون اساسی ایالات متحده آمریکا (دکترین پیش‌دستی در امور خارجی (A foreign affairs preemption doctrine))، مسائل مربوط به سیاست خارجی به طور خاص منحصرأ برای دولت فدرال محفوظ است (United States v. Curtiss-Wright Export Corp., 299 U.S. 304, 319 (1936)) و ایالت‌ها نباید اجازه داشته باشند که قوانینی را به منظور تثبیت سیاست خارجی خود تصویب کنند (Zschernig v. Miller, 389 U.S. 441 (1968)).

و نیز قوانین اتحادیه اروپا دربرگیرنده حمایت از بایکوت هستند، ولی قوانین ایالتی در آمریکا و نیز برخی قوانین کشورهای عضو اتحادیه اروپا، این حمایت را ممنوع کرده‌اند. برای مثال، قوانین ضد حق بایکوت، حداقل در ۳۵ ایالت آمریکا تصویب شده است که اغلب ادعا می‌کنند هدف از آن، منع بایکوت‌های تبعیض‌آمیزی است که نشان‌دهنده تبعیض مذهبی یا ملی است. شاکله کلی این قوانین یا تمرکز بر منع «قرارداد» با نهادهای خصوصی شرکت‌کننده در پویش‌های بایکوت بوده است یا به صورت منع «سرمایه‌گذاری» در شرکت‌هایی است که در بایکوت علیه رژیم صهیونیستی شرکت داشته‌اند. همچنین، برخی از این قوانین صرفاً بایکوت علیه رژیم صهیونیستی را موضوع قرار داده‌اند، اما حداقل ۱۷ ایالت، بایکوت علیه رژیم صهیونیستی و شهرک‌های رژیم صهیونیستی در کرانه باختری را نیز هدف قرار داده‌اند.

در سطح رویه قضایی آمریکا و اتحادیه اروپا نیز این حمایت‌ها به همین شکل ممنوع یا محدود به برخی شرایط اعلام شده و در مواردی نیز ماهیتاً ذیل «نفرت» و «تبعیض» تحلیل شده است. در مجموع، می‌توان با بررسی پرونده‌های قضایی مختلف نسبت به قوانین بایکوت آمریکا، گفت که متمم اول از تحریم‌کنندگان حمایت می‌کند، ولی در استدلال خود اختلاف‌نظر دارد. در برخی از این پرونده‌ها، چنین قوانینی به دلیل نقض آزادی بیان به چالش کشیده شده و حتی در صورت وجود آثار اقتصادی بایکوت، از آن‌ها حمایت به عمل آمده است، اما در برخی دیگر از پرونده‌ها، دادگاه‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که بایکوت‌ها به دلیل امتناع از معامله اقتصادی، به عنوان «گفتار محض» محسوب نمی‌شوند. بنابراین، تحت حمایت متمم اول قرار نمی‌گیرند. در نظام حقوقی اتحادیه اروپا نیز با آنکه چنین حقی در سطح منشور و اسناد بالادستی اتحادیه مورد حمایت قرار گرفته، اما در سطح کشورهای عضو، تفاوت در رویه مشهود است. برای مثال، دادگاه‌های فرانسه حق بایکوت را از قبیل تحریک به نفرت قلمداد و محدوده مشروعیت حق بایکوت علیه رژیم صهیونیستی را به شدت محدود کرده‌اند. با وجود این، رویه‌های متفاوت در آمریکا و اروپا نشان می‌دهد که بحث‌ها درباره قدرت دولت برای سرکوب بایکوت ادامه خواهد داشت و چشم‌انداز حقوقی پیرامون قوانین ضد بایکوت با ظهور دعاوی بیشتر در مورد نقض قانون اساسی در این موارد کامل‌تر خواهد شد، اما اکنون می‌توان در کنار حمایت خاص دیوان اروپایی حقوق بشر از حق بایکوت، طیف حمایت‌ها در آمریکا از این حق را از قبیل «اقتصادی‌انگاری صرف حق بایکوت» دانست که بر اساس آن، زمینه برای دخالت دولت در راستای تنظیم‌گری

فراهم دانسته شده است. از همین روست که با ذکر برخی ضوابط و پیش‌شرط‌ها نظیر «مسالمت‌آمیز بودن بایکوت» و «حصر حق نسبت به مصرف‌کنندگان و توجه به رفتارهای هدف بایکوت و اجتناب از رفتارهای غیرقانونی برای آن»، زمینه برای قضاوت دولت و چه‌بسا نظارت پیشینی و کنترلی دولت آمریکا بسترسازی شده است، اما در مجموع، به نظر می‌رسد فراتر از چالش‌های سایه‌افکننده بر حق بایکوت در آمریکا و برخی کشورهای اروپایی، ملاحظات سیاسی یا به عبارتی، جنگ سیاست و حقوق باشد؛ امری که رژیم صهیونیستی در قالب مساعدت دائمی آمریکا و برخی کشورهای اروپایی بدان امید دارد.

منابع

- 1) Alaska. (2024). Administrative order by Governor Mike Dunleavy.
- 2) Al-Tamimi, Jumana. (2016, December 26). Boycott move buoyed by UN resolution. Gulf News.
- 3) Am. Fed'n of Lab. v. Swing, 312 U.S. 321, 324-326 (1941).
- 4) Amawi v. Pflugerville Indep. Sch. Dist., 373 F. Supp. 3d 717, 757-778 (W.D. Tex. 2019), vacated as moot, Amawi v. Paxton, 956 F.3d 816 (5th Cir. 2020).
- 5) Amnesty International. (2019). Zionist Regime and occupied Palestinian territories: 2019 report.
- 6) Arizona. (2016). HB 2617.
- 7) Arizona. (2019). SB 1167.
- 8) Arkansas Times LP v. Waldrip, 988 F.3d 453, 461 (8th Cir. 2021), rev'd en banc, No. 19-1378, 2022 WL 2231807 (8th Cir. June 22, 2022).
- 9) Arkansas. (2017). Act 710. Ark. Code Ann. § 25-1-503(a)(1)-(2).
- 10) Associated Press v. United States, 326 U.S. 1, 20 (1945).
- 11) Austrian National Council. (2020). Resolution condemning all forms of anti-Semitism including Zionist Regime-related anti-Semitism. <https://www.parlament.gv.at>
- 12) Baker, Alan. (2016, December 26). The dangers of UN Security Council Resolution 2334 (2016). Jerusalem Center for Public Affairs.
- 13) Baker. (1976). Commercial speech: A problem in the theory of freedom. Iowa Law Review, 62, 1.
- 14) Barghouti, O. (2011). BDS: Boycott, divestment, sanctions: The global struggle for Palestinian rights. Haymarket Books.
- 15) Bates v. State Bar, 433 U.S. 350, 383 (1977).
- 16) Bavarian Administrative Court. (2020). Ried v. Munich. <https://www.bverwg.de>
- 17) Bayly, C. A. (1988). Indian society and the making of the British Empire. Cambridge University Press.
- 18) Bd. of Comm'rs, Wabaunsee Cty. v. Umbehr, 518 U.S. 668 (1996).
- 19) Booth, D. (1998). The race game: Sport and politics in South Africa. Frank Cass Publishers.
- 20) Branch, T. (1988). Parting the waters: America in the King years, 1954-1963. Simon & Schuster.
- 21) Brandenburg v. Ohio, 394 U.S. 444 (1969).
- 22) Brown v. Socialist Workers '74 Campaign Comm., 459 U.S. 87, 100 (1982).
- 23) Brown, J. M. (1989). Gandhi: Prisoner of hope. Yale University Press.
- 24) Buckley v. Valeo, 424 U.S. 1 (1976).
- 25) Bundestag. (2019). Resolution condemning the BDS movement. <https://www.bundestag.de>
- 26) California SB 1147. (2016). California's anti-BDS legislation.
- 27) Carey v. Brown, 447 U.S. 455, 467 (1980).
- 28) CBS v. FCC, 453 U.S. 367 (1981).
- 29) Central Hudson Gas & Elec. Corp. v. Public Serv. Comm'n, 447 U.S. 557 (1980).

- 30) Chaisse, Julien. (2015). Demystifying public security exception and limitations on capital movement: Hard law, soft law and sovereign investments in the EU internal market. *University of Pennsylvania Journal of International Law*, 37, 583-599.
- 31) Chamber of Deputies of the Czech Republic. (2019). Resolution condemning BDS activities and statements. <https://www.psp.cz>
- 32) *Citizens United v. Fed. Election Comm'n*, 558 U.S. 310, 336-340 (2010).
- 33) *Claiborne Hardware*, 102 S. Ct. at 3426.
- 34) Cohen, Barbara Ellen. (1984). The scope of First Amendment protection for political boycotts: Means and ends in First Amendment analysis: *NAACP v. Claiborne Hardware Co.* *Wisconsin Law Review*, 1984, 1273.
- 35) *Consolidated Edison Co. v. Public Serv. Comm'n*, 447 U.S. 530 (1980).
- 36) Court of Justice of the European Union. (2019, November 12). Press release no. 140/19.
- 37) CRS Report RL33961. (n.d.). Arab League boycott of Zionist Regime.
- 38) Cuomo, A. (2016). Executive Order No. 157: State action against organizations that boycott Zionist Regime.
- 39) Declaration of Sarah E. Troupis in Support of Plaintiffs' Motion for Preliminary Injunction at Ex. BC, *Protectmarriage.com v. Bowen*, 830 F. Supp. 2d 914 (E.D. Cal. 2011) (No. 2:09-CV-00058), ECF No. 19.
- 40) *Doe v. Reed*, 130 S. Ct. 2811, 2837 (2010).
- 41) Dubois, P. L., & Feeney, F. F. (1992). Improving the California initiative process: Options for change. University of California Press.
- 42) E.U. Charter of Fundamental Rights art. 11-12, Dec. 18, 2000, 2000 O.J. (C 364) 01.
- 43) *Eastern Railroad Presidents Conference v. Noerr Motor Freight, Inc.*, 365 U.S. 127 (1961).
- 44) *Elrod v. Burns*, 427 U.S. 347 (1976).
- 45) European Convention on Human Rights (Protocol No. 15) art. 10, CETS 231 (2013).
- 46) European Court of Human Rights. (2020). *Baldassi & others v. France*. <https://www.echr.coe.int>
- 47) European Legal Support Center. (n.d.). Legal memo for the case: City Council of Cadiz (ESP) and the Association for Human Rights in Andalusia vs. the Legal Committee for the Fight Against Discrimination.
- 48) Export Administration Act, P.L. 96-72, § 8(a)(1) (1979).
- 49) *First Nat'l Bank v. Bellotti*, 435 U.S. 765 (1978).
- 50) Florida SB 86. (2016). Florida's anti-BDS legislation.
- 51) Frankfurt City Council. (2017). Frankfurt City Council resolution.
- 52) Freedman, L. (2010). *Strategy: A history*. UK: Oxford University Press.
- 53) *Friedman v. Rogers*, 440 U.S. 1, 9 (1979).
- 54) Frug, Gerald E. (1980). The city as a legal concept. *Harvard Law Review*, 93, 1059-1068.
- 55) Georgia. (2016). SB 327.

- 56) Gertz v. Robert Welch, Inc., 418 U.S. 323 (1974).
- 57) Greendorfer, Marc A. (2018). Boycotting the boycotters: Turnabout is fair play under the Commerce Clause and the unconstitutional conditions doctrine. *Campbell Law Review*, 40, 29-59.
- 58) Harper, M. C. (1984). The consumer's emerging right to boycott: NAACP v. Claiborne Hardware and its implications for American labor law. *Yale Law Journal*, 93(3), 409-430.
- 59) Harper, Michael C. (1984). The consumer's emerging right to boycott: NAACP v. Claiborne Hardware and its implications for American labor law. *Yale Law Journal*, 93, 409.
- 60) Human Rights Watch. (2021). A threshold crossed: Israeli authorities and the crimes of apartheid and persecution.
- 61) Hussain, W. (2012). Is ethical consumerism an impermissible form of vigilantism? *Philosophy and Public Affairs*, 40(2), 117-118.
- 62) *Hustler Mag., Inc. v. Falwell*, 485 U.S. 46, 52, 56 (1988).
- 63) *Hutchinson v. Proxmire*, 443 U.S. 111 (1979).
- 64) Illinois. (2015). SB 1761.
- 65) Indiana. (2016). HB 1378.
- 66) *International Ass'n of Machinists v. Street*, 367 U.S. 740 (1961).
- 67) Iowa. (2016). HF 2331.
- 68) Jaffe. (1943). In defense of the Supreme Court's picketing doctrine. *Michigan Law Review*, 41, 1037-1053.
- 69) *Janus v. American Federation of State, County, and Municipal Employees*, 138 S. Ct. 2448, 2486 (2018).
- 70) *Jordahl v. Brnovich*, 336 F. Supp. 3d 1016, 1039-1049 (D. Ariz. 2018), vacated and remanded, 789 Fed. Appx. 589 (9th Cir. 2020).
- 71) Kenny, K. (2004). Ireland and the British Empire: The boycott of Charles Boycott. *Irish Historical Studies*, 34(135), 245-260.
- 72) Kentucky. (2018). Executive Order 2018-905.
- 73) King, M. L., Jr. (1958). *Stride toward freedom: The Montgomery story*. Harper & Row.
- 74) *Koontz v. Watson*, No. 16-CV-02337 (D. Kan. Dec. 6, 2018).
- 75) Leibenstein, Harvey. (1950). Band wagon, snob, and Veblen effects in the theory of consumers' demand. *Quarterly Journal of Economics*, 64, 183.
- 76) Levy, P. I. (1999). Sanctions on South Africa: What did they do? *The American Economic Review*, 89(2), 415-420.
- 77) Louisiana. (2018). Executive order.
- 78) *Machesky v. Bizzell*, 414 F.2d 283, 285 (5th Cir. 1969).
- 79) Mandela, N. (1994). *Long walk to freedom*. Little, Brown and Company.
- 80) Markowicz, P. (2017). France's anti-BDS laws: A legal analysis. CRIF Legal Task Force Report. <https://www.crif.org>
- 81) *Martin v. Wrigley*, 540 F. Supp. 3d 1220, 1227-1231 (N.D. Ga. 2021).
- 82) Maryland. (2017). Executive Order 01.01.2017.25.
- 83) *McConnell v. Fed. Election Comm'n*, 540 U.S. 93, 94 (2003), overruled by

- Citizens United v. Fed. Election Comm'n, 558 U.S. 310 (2010).
- 84) McMahon, Sean F. (2014). The Boycott, Divestment, Sanctions campaign: Contradictions and challenges. *Race & Class*, 55(4).
- 85) Miami Herald Publishing Co. v. Tornillo, 418 U.S. 241 (1974).
- 86) Michigan. (2017). HB 5821 and HB 5822.
- 87) Milk Wagon Drivers Union of Chi., Loc. 753 v. Meadowmoor Dairies, 312 U.S. 287, 294-295 (1941).
- 88) Mills v. Alabama, 384 U.S. 214 (1966).
- 89) Minnesota. (2017). HF 400/SF 247.
- 90) Mississippi. (2019). HB 761.
- 91) Missouri v. NOW, 620 F.2d 1301, 1317 (8th Cir.).
- 92) Missouri. (2020). SB 739.
- 93) NAACP v. Claiborne Hardware Company, 458 U.S. 886 (1982).
- 94) Nevada. (2017). SB 26.
- 95) New Jersey. (2016). A 925/S 1923.
- 96) New Negro Alliance v. Sanitary Grocery Co., 303 U.S. 552 (1938).
- 97) New standard encyclopedia (12th ed., Vol. 32). (2000). Chicago: Standard Education Corp.
- 98) New York Times Co. v. Sullivan, 376 U.S. 254 (1964).
- 99) O'Hare Truck Serv. v. City of Northlake, 518 U.S. 712 (1996).
- 100) Ohralik v. Ohio State Bar Ass'n, 436 U.S. 447 (1978).
- 101) Oklahoma HB 3967. (2020). Oklahoma anti-BDS law.
- 102) Oldenburg Administrative Court. (2016). Glanz v. Oldenburg.
- 103) Orloff, Gordon M. (1983). The political boycott: An unprivileged form of expression. *Duke Law Journal*, 1983, 1076.
- 104) Oscar Renda Contracting, Inc. v. City of Lubbock, 463 F.3d 382 (2006).
- 105) Panizzon, Marion. (2006). Good faith in the jurisprudence of the WTO: The protection of legitimate expectations, good faith interpretation and fair dispute settlement (pp. 33-34).
- 106) Paskowitz, Laurence. (1982). Constitutional rights of noncommercial boycotters: A delicate balance. *Hofstra Law Review*, 10(3), 773-802.
- 107) Pickering v. Bd. of Educ., 391 U.S. 563 (1968).
- 108) Post, Robert. (2000). Reconciling theory and doctrine in First Amendment jurisprudence. *California Law Review*, 88, 2353-2367.
- 109) Protectmarriage.com v. Bowen, 599 F. Supp. 2d 1197, 1198 (E.D. Cal. 2009).
- 110) Recent legislation. (2016). *Harvard Law Review*, 129, 2029-2034.
- 111) Red Lion Broad. Co. v. FCC, 395 U.S. 367, 390 (1969).
- 112) Schneider v. New Jersey, 308 U.S. 147 (1939).
- 113) Sfar, M. (2018). The wall and the gate: Zionist Regime, Palestine, and the legal battle for human rights. Metropolitan Books.
- 114) Sharp, G. (1973). The politics of nonviolent action. Porter Sargent Publishers.
- 115) Spence v. Washington, 418 U.S. 405 (1974).
- 116) State of North Carolina. (2017). North Carolina anti-BDS law, HB 161.
- 117) Supreme Court of Spain. (2022). Spanish Supreme Court ruling on BDS.

- 118) Texas House Bill 89. (2017). Texas state law prohibiting contracts with businesses that boycott Zionist Regime.
- 119) Texas v. Johnson, 491 U.S. 397 (1989).
- 120) The City Council's 2016 'Israeli Apartheid Free Space' resolution.
- 121) Thornhill v. Alabama, 310 U.S. 88 (1940).
- 122) Time, Inc. v. Firestone, 424 U.S. 448 (1976).
- 123) Trade Facilitation and Trade Enforcement Act of 2015 (the Customs Act, P.L. 114-125).
- 124) Turner Broad. Sys., Inc. v. FCC, 507 U.S. 1301, 1304 (1993).
- 125) U.N. Human Rights Council resolution 31/36 (A/HRC/31/L.39), March 22, 2016.
- 126) U.N. Security Council Resolution 2334, December 23, 2016.
- 127) United Nations General Assembly. (1973).
- 128) United Nations General Assembly. (1974).
- 129) United States v. Curtiss-Wright Export Corp., 299 U.S. 304, 319 (1936).
- 130) United States v. O'Brien, 391 U.S. 367 (1968).
- 131) United Steelworkers v. Weber, 443 U.S. 193, 208 (1979).
- 132) Virginia Bd. of Pharmacy v. Virginia Citizens Consumer Council, 425 U.S. 748, 771 (1976).
- 133) Waldrip, 362 F. Supp. 3d at 624-626.
- 134) West Virginia Bd. of Educ. v. Barnette, 319 U.S. 624 (1943).
- 135) Whitney v. California, 274 U.S. 357, 374 (1927).
- 136) Wis. Right to Life, Inc. v. Fed. Election Comm'n, 546 U.S. 410 (2006).
- 137) Wisconsin SB 450. (2017). Wisconsin anti-BDS law.
- 138) Wolston v. Readers Digest Ass'n, Inc., 443 U.S. 157 (1979).
- 139) Wooley v. Maynard, 430 U.S. 705 (1977).
- 140) Yergin, D. (2011). The prize: The epic quest for oil, money, and power. Free Press.
- 141) Yunus, M. A., Abd Wahid, N., & Hassan, W. S. (2014). The rule of boycotting on Israeli product based on Fiqh Al-Jihad. Jurnal Pengurusan Dan Penyelidikan Fatwa, 4, 135-160.
- 142) Zschoernig v. Miller, 389 U.S. 441 (1968).

References

- 1) Alaska. (2024). Administrative order by Governor Mike Dunleavy.
- 2) Al-Tamimi, Jumana. (2016, December 26). Boycott move buoyed by UN resolution. Gulf News.
- 3) Am. Fed'n of Lab. v. Swing, 312 U.S. 321, 324-326 (1941).
- 4) Amawi v. Pflugerville Indep. Sch. Dist., 373 F. Supp. 3d 717, 757-778 (W.D. Tex. 2019), vacated as moot, Amawi v. Paxton, 956 F.3d 816 (5th Cir. 2020).
- 5) Amnesty International. (2019). Zionist Regime and occupied Palestinian territories: 2019 report.
- 6) Arizona. (2016). HB 2617.
- 7) Arizona. (2019). SB 1167.
- 8) Arkansas Times LP v. Waldrip, 988 F.3d 453, 461 (8th Cir. 2021), rev'd en banc, No. 19-1378, 2022 WL 2231807 (8th Cir. June 22, 2022).
- 9) Arkansas. (2017). Act 710. Ark. Code Ann. § 25-1-503(a)(1)-(2).
- 10) Associated Press v. United States, 326 U.S. 1, 20 (1945).
- 11) Austrian National Council. (2020). Resolution condemning all forms of anti-Semitism including Zionist Regime-related anti-Semitism. <https://www.parlament.gv.at>
- 12) Baker, Alan. (2016, December 26). The dangers of UN Security Council Resolution 2334 (2016). Jerusalem Center for Public Affairs.
- 13) Baker. (1976). Commercial speech: A problem in the theory of freedom. Iowa Law Review, 62, 1.
- 14) Barghouti, O. (2011). BDS: Boycott, divestment, sanctions: The global struggle for Palestinian rights. Haymarket Books.
- 15) Bates v. State Bar, 433 U.S. 350, 383 (1977).
- 16) Bavarian Administrative Court. (2020). Ried v. Munich. <https://www.bverwg.de>
- 17) Bayly, C. A. (1988). Indian society and the making of the British Empire. Cambridge University Press.
- 18) Bd. of Comm'rs, Wabaunsee Cty. v. Umbehr, 518 U.S. 668 (1996).
- 19) Booth, D. (1998). The race game: Sport and politics in South Africa. Frank Cass Publishers.
- 20) Branch, T. (1988). Parting the waters: America in the King years, 1954-1963. Simon & Schuster.
- 21) Brandenburg v. Ohio, 394 U.S. 444 (1969).
- 22) Brown v. Socialist Workers '74 Campaign Comm., 459 U.S. 87, 100 (1982).
- 23) Brown, J. M. (1989). Gandhi: Prisoner of hope. Yale University Press.
- 24) Buckley v. Valeo, 424 U.S. 1 (1976).
- 25) Bundestag. (2019). Resolution condemning the BDS movement. <https://www.bundestag.de>
- 26) California SB 1147. (2016). California's anti-BDS legislation.
- 27) Carey v. Brown, 447 U.S. 455, 467 (1980).
- 28) CBS v. FCC, 453 U.S. 367 (1981).
- 29) Central Hudson Gas & Elec. Corp. v. Public Serv. Comm'n, 447 U.S. 557 (1980).

- 30) Chaisse, Julien. (2015). Demystifying public security exception and limitations on capital movement: Hard law, soft law and sovereign investments in the EU internal market. *University of Pennsylvania Journal of International Law*, 37, 583-599.
- 31) Chamber of Deputies of the Czech Republic. (2019). Resolution condemning BDS activities and statements. <https://www.psp.cz>
- 32) *Citizens United v. Fed. Election Comm'n*, 558 U.S. 310, 336-340 (2010).
- 33) *Claiborne Hardware*, 102 S. Ct. at 3426.
- 34) Cohen, Barbara Ellen. (1984). The scope of First Amendment protection for political boycotts: Means and ends in First Amendment analysis: *NAACP v. Claiborne Hardware Co.* *Wisconsin Law Review*, 1984, 1273.
- 35) *Consolidated Edison Co. v. Public Serv. Comm'n*, 447 U.S. 530 (1980).
- 36) Court of Justice of the European Union. (2019, November 12). Press release no. 140/19.
- 37) CRS Report RL33961. (n.d.). Arab League boycott of Zionist Regime.
- 38) Cuomo, A. (2016). Executive Order No. 157: State action against organizations that boycott Zionist Regime.
- 39) Declaration of Sarah E. Troupis in Support of Plaintiffs' Motion for Preliminary Injunction at Ex. BC, *Protectmarriage.com v. Bowen*, 830 F. Supp. 2d 914 (E.D. Cal. 2011) (No. 2:09-CV-00058), ECF No. 19.
- 40) *Doe v. Reed*, 130 S. Ct. 2811, 2837 (2010).
- 41) Dubois, P. L., & Feeney, F. F. (1992). *Improving the California initiative process: Options for change*. University of California Press.
- 42) E.U. Charter of Fundamental Rights art. 11-12, Dec. 18, 2000, 2000 O.J. (C 364) 01.
- 43) *Eastern Railroad Presidents Conference v. Noerr Motor Freight, Inc.*, 365 U.S. 127 (1961).
- 44) *Elrod v. Burns*, 427 U.S. 347 (1976).
- 45) European Convention on Human Rights (Protocol No. 15) art. 10, CETS 231 (2013).
- 46) European Court of Human Rights. (2020). *Baldassi & others v. France*. <https://www.echr.coe.int>
- 47) European Legal Support Center. (n.d.). Legal memo for the case: City Council of Cadiz (ESP) and the Association for Human Rights in Andalusia vs. the Legal Committee for the Fight Against Discrimination.
- 48) *Export Administration Act*, P.L. 96-72, § 8(a)(1) (1979).
- 49) *First Nat'l Bank v. Bellotti*, 435 U.S. 765 (1978).
- 50) Florida SB 86. (2016). Florida's anti-BDS legislation.
- 51) Frankfurt City Council. (2017). Frankfurt City Council resolution.
- 52) Freedman, L. (2010). *Strategy: A history*. UK: Oxford University Press.
- 53) *Friedman v. Rogers*, 440 U.S. 1, 9 (1979).
- 54) Frug, Gerald E. (1980). The city as a legal concept. *Harvard Law Review*, 93, 1059-1068.
- 55) Georgia. (2016). SB 327.

- 56) Gertz v. Robert Welch, Inc., 418 U.S. 323 (1974).
- 57) Greendorfer, Marc A. (2018). Boycotting the boycotters: Turnabout is fair play under the Commerce Clause and the unconstitutional conditions doctrine. *Campbell Law Review*, 40, 29-59.
- 58) Harper, M. C. (1984). The consumer's emerging right to boycott: NAACP v. Claiborne Hardware and its implications for American labor law. *Yale Law Journal*, 93(3), 409-430.
- 59) Harper, Michael C. (1984). The consumer's emerging right to boycott: NAACP v. Claiborne Hardware and its implications for American labor law. *Yale Law Journal*, 93, 409.
- 60) Human Rights Watch. (2021). A threshold crossed: Israeli authorities and the crimes of apartheid and persecution.
- 61) Hussain, W. (2012). Is ethical consumerism an impermissible form of vigilantism? *Philosophy and Public Affairs*, 40(2), 117-118.
- 62) *Hustler Mag., Inc. v. Falwell*, 485 U.S. 46, 52, 56 (1988).
- 63) *Hutchinson v. Proxmire*, 443 U.S. 111 (1979).
- 64) Illinois. (2015). SB 1761.
- 65) Indiana. (2016). HB 1378.
- 66) *International Ass'n of Machinists v. Street*, 367 U.S. 740 (1961).
- 67) Iowa. (2016). HF 2331.
- 68) Jaffe. (1943). In defense of the Supreme Court's picketing doctrine. *Michigan Law Review*, 41, 1037-1053.
- 69) *Janus v. American Federation of State, County, and Municipal Employees*, 138 S. Ct. 2448, 2486 (2018).
- 70) *Jordahl v. Brnovich*, 336 F. Supp. 3d 1016, 1039-1049 (D. Ariz. 2018), vacated and remanded, 789 Fed. Appx. 589 (9th Cir. 2020).
- 71) Kenny, K. (2004). Ireland and the British Empire: The boycott of Charles Boycott. *Irish Historical Studies*, 34(135), 245-260.
- 72) Kentucky. (2018). Executive Order 2018-905.
- 73) King, M. L., Jr. (1958). *Stride toward freedom: The Montgomery story*. Harper & Row.
- 74) *Koontz v. Watson*, No. 16-CV-02337 (D. Kan. Dec. 6, 2018).
- 75) Leibenstein, Harvey. (1950). Band wagon, snob, and Veblen effects in the theory of consumers' demand. *Quarterly Journal of Economics*, 64, 183.
- 76) Levy, P. I. (1999). Sanctions on South Africa: What did they do? *The American Economic Review*, 89(2), 415-420.
- 77) Louisiana. (2018). Executive order.
- 78) *Machesky v. Bizzell*, 414 F.2d 283, 285 (5th Cir. 1969).
- 79) Mandela, N. (1994). *Long walk to freedom*. Little, Brown and Company.
- 80) Markowicz, P. (2017). France's anti-BDS laws: A legal analysis. CRIF Legal Task Force Report. <https://www.crif.org>
- 81) *Martin v. Wrigley*, 540 F. Supp. 3d 1220, 1227-1231 (N.D. Ga. 2021).
- 82) Maryland. (2017). Executive Order 01.01.2017.25.
- 83) *McConnell v. Fed. Election Comm'n*, 540 U.S. 93, 94 (2003), overruled by

- Citizens United v. Fed. Election Comm'n, 558 U.S. 310 (2010).
- 84) McMahon, Sean F. (2014). The Boycott, Divestment, Sanctions campaign: Contradictions and challenges. *Race & Class*, 55(4).
  - 85) Miami Herald Publishing Co. v. Tornillo, 418 U.S. 241 (1974).
  - 86) Michigan. (2017). HB 5821 and HB 5822.
  - 87) Milk Wagon Drivers Union of Chi., Loc. 753 v. Meadowmoor Dairies, 312 U.S. 287, 294-295 (1941).
  - 88) Mills v. Alabama, 384 U.S. 214 (1966).
  - 89) Minnesota. (2017). HF 400/SF 247.
  - 90) Mississippi. (2019). HB 761.
  - 91) Missouri v. NOW, 620 F.2d 1301, 1317 (8th Cir.).
  - 92) Missouri. (2020). SB 739.
  - 93) NAACP v. Claiborne Hardware Company, 458 U.S. 886 (1982).
  - 94) Nevada. (2017). SB 26.
  - 95) New Jersey. (2016). A 925/S 1923.
  - 96) New Negro Alliance v. Sanitary Grocery Co., 303 U.S. 552 (1938).
  - 97) New standard encyclopedia (12th ed., Vol. 32). (2000). Chicago: Standard Education Corp.
  - 98) New York Times Co. v. Sullivan, 376 U.S. 254 (1964).
  - 99) O'Hare Truck Serv. v. City of Northlake, 518 U.S. 712 (1996).
  - 100) Ohralik v. Ohio State Bar Ass'n, 436 U.S. 447 (1978).
  - 101) Oklahoma HB 3967. (2020). Oklahoma anti-BDS law.
  - 102) Oldenburg Administrative Court. (2016). Glanz v. Oldenburg.
  - 103) Orloff, Gordon M. (1983). The political boycott: An unprivileged form of expression. *Duke Law Journal*, 1983, 1076.
  - 104) Oscar Renda Contracting, Inc. v. City of Lubbock, 463 F.3d 382 (2006).
  - 105) Panizzon, Marion. (2006). Good faith in the jurisprudence of the WTO: The protection of legitimate expectations, good faith interpretation and fair dispute settlement (pp. 33-34).
  - 106) Paskowitz, Laurence. (1982). Constitutional rights of noncommercial boycotters: A delicate balance. *Hofstra Law Review*, 10(3), 773-802.
  - 107) Pickering v. Bd. of Educ., 391 U.S. 563 (1968).
  - 108) Post, Robert. (2000). Reconciling theory and doctrine in First Amendment jurisprudence. *California Law Review*, 88, 2353-2367.
  - 109) Protectmarriage.com v. Bowen, 599 F. Supp. 2d 1197, 1198 (E.D. Cal. 2009).
  - 110) Recent legislation. (2016). *Harvard Law Review*, 129, 2029-2034.
  - 111) Red Lion Broad. Co. v. FCC, 395 U.S. 367, 390 (1969).
  - 112) Schneider v. New Jersey, 308 U.S. 147 (1939).
  - 113) Sfard, M. (2018). The wall and the gate: Zionist Regime, Palestine, and the legal battle for human rights. Metropolitan Books.
  - 114) Sharp, G. (1973). The politics of nonviolent action. Porter Sargent Publishers.
  - 115) Spence v. Washington, 418 U.S. 405 (1974).
  - 116) State of North Carolina. (2017). North Carolina anti-BDS law, HB 161.
  - 117) Supreme Court of Spain. (2022). Spanish Supreme Court ruling on BDS.

- 118) Texas House Bill 89. (2017). Texas state law prohibiting contracts with businesses that boycott Zionist Regime.
- 119) Texas v. Johnson, 491 U.S. 397 (1989).
- 120) The City Council's 2016 'Israeli Apartheid Free Space' resolution.
- 121) Thornhill v. Alabama, 310 U.S. 88 (1940).
- 122) Time, Inc. v. Firestone, 424 U.S. 448 (1976).
- 123) Trade Facilitation and Trade Enforcement Act of 2015 (the Customs Act, P.L. 114-125).
- 124) Turner Broad. Sys., Inc. v. FCC, 507 U.S. 1301, 1304 (1993).
- 125) U.N. Human Rights Council resolution 31/36 (A/HRC/31/L.39), March 22, 2016.
- 126) U.N. Security Council Resolution 2334, December 23, 2016.
- 127) United Nations General Assembly. (1973).
- 128) United Nations General Assembly. (1974).
- 129) United States v. Curtiss-Wright Export Corp., 299 U.S. 304, 319 (1936).
- 130) United States v. O'Brien, 391 U.S. 367 (1968).
- 131) United Steelworkers v. Weber, 443 U.S. 193, 208 (1979).
- 132) Virginia Bd. of Pharmacy v. Virginia Citizens Consumer Council, 425 U.S. 748, 771 (1976).
- 133) Waldrip, 362 F. Supp. 3d at 624-626.
- 134) West Virginia Bd. of Educ. v. Barnette, 319 U.S. 624 (1943).
- 135) Whitney v. California, 274 U.S. 357, 374 (1927).
- 136) Wis. Right to Life, Inc. v. Fed. Election Comm'n, 546 U.S. 410 (2006).
- 137) Wisconsin SB 450. (2017). Wisconsin anti-BDS law.
- 138) Wolston v. Readers Digest Ass'n, Inc., 443 U.S. 157 (1979).
- 139) Wooley v. Maynard, 430 U.S. 705 (1977).
- 140) Yergin, D. (2011). The prize: The epic quest for oil, money, and power. Free Press.
- 141) Yunus, M. A., Abd Wahid, N., & Hassan, W. S. (2014). The rule of boycotting on Israeli product based on Fiqh Al-Jihad. Jurnal Pengurusan Dan Penyelidikan Fatwa, 4, 135-160.
- 142) Zschernig v. Miller, 389 U.S. 441 (1968).

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی